

ГАЗЕТА
ВЕРХОВНОЇ РАДИ
УКРАЇНИ

Голос України

Проблема очима власкора

Чому банкіри перемагають листонош

СТОР. 6

Повертаючись до надрукованого

Як зупинили два заводи і до 1400 безробітних додали ще 3600

СТОР. 10

Мистецтво

Шовковий шлях до визнання

СТОР. 11

№ 233 (5483) П'ЯТНИЦЯ, 7 ГРУДНЯ 2012 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

Верховна Рада шостого скликання пішла в історію

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Виступ Голови Верховної Ради України Володимира ЛИТВИНА на заключному засіданні Верховної Ради України шостого скликання

(6 грудня 2012 р.)

Шановні народні депутати!

Почну свій заключний і останній виступ як Голова Верховної Ради України із загальної доброї новини. Пророкування про кінець світу в грудні 2012 року, судячи з усього, скасовується. Кінця світу не буде і це — чудово.

Замість кінця світу буде початок нового етапу парламентського життя в Україні. Відлік його справ і днів розпочнеться за тиждень. Чи стане ця новина гарною для людей і країни, залежить від нас з вами — досвідчених народних депутатів, що пройшли різноманітні політичні баталії, і від законодавців нової хвилі, яким належить вперше прийняти присягу.

СТОР. 3

Парламентська хроніка
Ранкове засідання 6 грудня

Сьогодні завершила роботу Верховна Рада України шостого скликання. На останньому пленарному засіданні парламент прийняв у цілому проект закону про Державний бюджет України на 2013 рік, розроблений урядом. За ухвалення проекту державного кошторису проголосували 242 народні депутати із 351 зареєстрованого у сесійній залі. На представлення й обговорення проекту бюджету парламентарії витратили близько півгодини. Народні обранці парламенту шостого скликання, як і обіцяли, завершили свою каденцію так, щоб країна увійшла в новий рік з новим бюджетом. Однак чи стане ухвалений кошторис інструментом розвитку економіки та соціальної підтримки — це питання залишається відкритим.

СТОР. 2

ПОДІЇ

Дилема Схід—Захід: ми знову на роздоріжжі

У понеділок, 10 грудня, під час засідання Ради ЄС міністри закордонних справ країн-членів мають остаточно узгодити й оприлюднити позицію Євросоюзу стосовно парламентських виборів в Україні. Це питання мали розв'язати ще на попередньому засіданні — 19 листопада. Утім, як стверджують експерти, вийти на спільну заяву європейцям тоді не вдалося.

СТОР. 7

Щоб сироти мали дах над головою

На Рівненщині розробили програму забезпечення житлом дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, на 2013—2015 роки.

Викликають занепокоєння випадки, коли такі діти опиняються під загрозою залишитися на вулиці, каже голова Рівненської ОДА Василь Берташ. Тож програма спрямована на те, щоб зберегти за ними житло, що вже належить їм, а також за потреби надати нове чи поліпшити умови проживання у вже наявному помешканні. На це з обласного бюджету планують виділити 1,8 мільйона гривень, які розподілять на три роки.

Керівник області доручив зарезервувати необхідні кошти й у місцевих бюджетах. Також у райдержадміністраціях вестимуть облік нерухомого майна дітей і не допускатимуть його відчуження, **передає наш власкор Олександра ЮРКОВА.**

Ми головуватимемо в ОБСЄ

У Дубліні перебуває делегація України на чолі з виконуючим обов'язки міністра закордонних справ України Костянтином Грищенком, яка братиме участь у засіданні Ради міністрів ОБСЄ.

Очікується, що в зібранні участь візьмуть глави зовнішньополітичних відомств 57 держав—учасниць організації та 11 держав-партнерів, а також керівництво міжнародних організацій та інститутів ОБСЄ, **повідомляє прес-служба МЗС України.**

На цьогорічному засіданні відбудеться офіційна передача Україні головування в ОБСЄ, яке триватиме протягом усього наступного року.

КОРОТКО

- З нового року в Алушті з незаконною торгівлею почнуть боротися за допомогою «Крименерго» і «Міськсвітла». Точки, що працюють нелегально, просто відключатимуть від електрики, **повідомляє наш власкор Роман ЧЕРЬОМУХІН.**
- Зимові свята стануть скарбниці Херсона майже у чверть мільйона гривень, **передає наш власкор Сергій ЯНОВСЬКИЙ.**
- Влада Кам'янця-Подільського не задоволена темпами виконання реставраційних робіт на Новій Західній башті Старої фортеці, на відновлення якої з держбюджету виділили понад три мільйони гривень, **інформує наш власкор Віра ШПИЛЬОВА.**
- У Варшаві проходить VIII Польсько-українсько-німецький форум на тему «Україна після парламентських виборів 2012 року», **повідомляє наш власкор Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.**

Місія МВФ перенесла свій візит до України з грудня на січень *(Ukranews)*

Верховна Рада шостого скликання пішла в історію

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Опозиція в парламенті наполягала зупинити бюджетний процес і скасувати парламентську постанову про особливості процедури розгляду проекту закону про держбюджет-2013, яку Верховна Рада прийняла 4 грудня. Проект відповідної постанови внесла народний депутат від «НУ—НС» Ірина Геращенко. Вона аргументувала потребу зупинити бюджетний процес тим, що Указ Президента про відставку уряду було опубліковано 3 грудня, а депутати побачили бюджет 4 грудня. Опозиція наполягала на розгляді проекту основного фінансового документа не за скороченою, а за повною процедурою.

Голова Комітету з питань Регламенту Володимир Макеєнко заявив: «Треба зробити все, щоб увійти у новий рік країні з бюджетом». Депутат від «НУ—НС» Юрій Кармазін повідомив, що подав поправки до бюджету на 15 аркушах, однак депутатам досі не роздали порівняльну таблицю до законопроекту. А лише зараз роздали висновки Рахункової палати щодо проекту бюджету, де йдеться про те, що в законопроекті не враховано положення Бюджетної резолюції, ухваленої парламентом у червні. Натомість Михайло Чечетов (Партія регіонів) наголосив: завдання своєчасно прийняти бюджет на наступний рік — це «святая святих» для парламенту. «Ми не підемо на авантюру, щоб зробити беззахисними економіку та наших громадян в умовах наступу світової економічної кризи, — стверджував депутат. — Своєчасне прийняття бюджету гарантує стабільний перехід економіки з одного року в інший».

Зрештою за пропозицію про прийняття проекту постанови про скасування рішення Постанови Верховної Ради про особливості процедури розгляду і прийняття проекту закону про Державний бюджет України на 2013 рік у авторстві І. Геращенко проголосували лише 55 депутатів із фракцій «НУ-НС» та «БЮТ-«Батьківщина». Тож парламент приступив до розгляду урядового проекту закону про держбюджет-2013 за скороченою процедурою.

Представляв проект бюджету глава Бюджетного комітету Валерій Баранов. За його словами, до проекту закону було внесено понад тисячу поправок. Комітет рекомендував парламентові прийняти закон про держбюджет-2013 одразу за основу та в цілому з урахуванням поправок, узгоджених у комітеті. Комітет запропонував дещо скорегувати показники державного кошторису, збільшивши доходи за окремими статтями і зменшивши або збільшивши деякі видатки.

Під час обговорення позитивно відгукнулися про проект державного кошторису лише представники парламентської більшості, а опозиція заявила, що не голосуватиме за запропонований документ. Заступник Голови Верховної Ради Микола Томенко звернув увагу на те, що голова Бюджетного комітету навів близько 100 нових цифр, однак депутати їх ще не бачили, тож пропонується прийняти «бюджет на слух» і для «своїх людей», який виконуватиметься у «ручному режимі». Арсеній Яценюк («НУ—НС») назвав урядовий проект бюджету «непрофесійним, несправедливим і неефективним». Він звернув увагу на те, що передбачається зменшення доходів бюджету на понад 12 мільярдів гривень, водночас збільшується ВВП. Дефіцит бюджету зростає на 30% — до 50 мільярдів гривень — рекордної суми за всі роки незалежності нашої держави. Бюджет збільшує витрати на МВС, СБУ і Генпрокуратуру загалом на 1,2 мільярда гривень на противагу Збройним силам, яким скоротили витрати на 1 мільярд 135 мільйонів гривень. «За цей бюджет бідності голосувати не можна», — стверджував А. Яценюк.

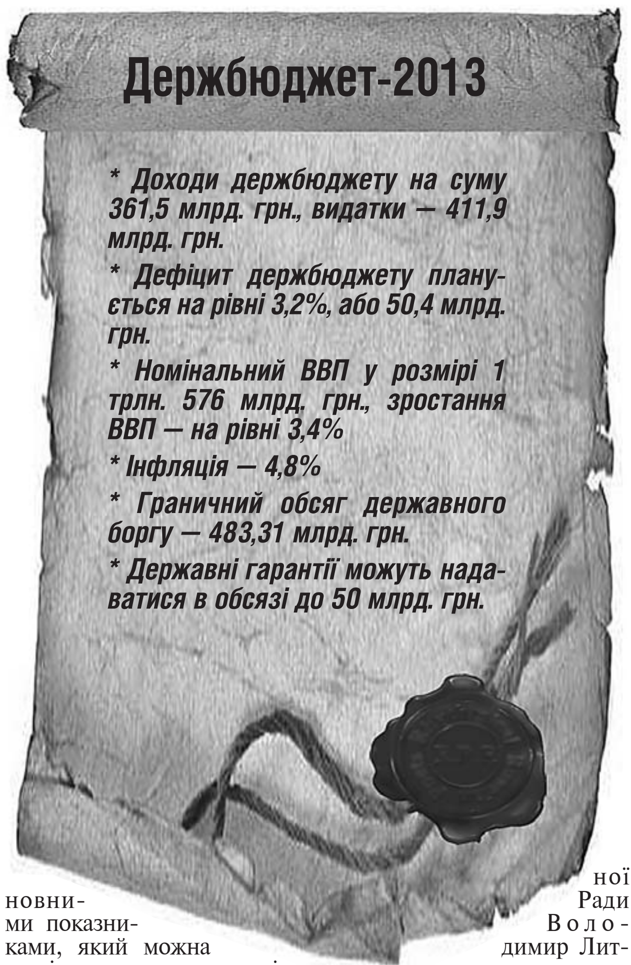
Натомість Владислав Лук'янов (Партія регіонів) заявив: вперше в історії України приймаємо бюджет, який збалансований за основними показниками, який можна реалістично виконати — і наповнити дохідну частину, і збалансовано профінансувати соціальні видатки, збільшити зарплати і пенсії, підвищити виплати з догляду за дітьми. За його словами, ухвалення бюджету сприятиме стабільності у країні.

Алла Александровська (КПУ) зауважила, що фракція комуністів проголосувала б за документ, якби він був для країни і для її будівництва. «Це однозначно бюджет для олігархів, — сказала депутат. — Це нонсенс — більшість людей живуть на межі бідності, а уряд відмовився від додаткового надходження 12 мільярдів гривень, які залишаться в олігархів і мільйонерів. Такого цинічного бюджету ми ще не бачили за всю історію». На думку А. Александровської, кошторис мала би прийняти нова Верховна Рада за нового уряду.

Однак зрештою голосів для ухвалення закону про держбюджет-2013 у цілому в сесійній залі назбиралося — електронне табло висвітлило 242 «за». Голоси розподілилися так: Партія регіонів —187, «БЮТ-«Батьківщина» — 0, «НУ-НС» — 5, КПУ — 0, Народна партія — 20, «Реформи заради майбутнього» — 19, позафракційні — 11.

На вимогу двох фракцій — «БЮТ-«Батьківщина» та «НУ—НС» Голова Верховної Ради Володимир Литвин оголосив півгодинну перерву і скликав у своєму кабінеті погоджувальну раду лідерів фракцій, щоб обговорити порядок роботи Верховної Ради шостого скликання до її закриття.

Після перерви Верховна Рада прийняла дві постанови про присудження премій та 30 іменних стипендій найталановитішим молодим ученим розміром по дві тисячі гривень кожна, а також ухвалила два урядові проекти законів про внесення змін до деяких законодавчих актів України та до Податкового кодексу щодо подальшого удосконалення адміністрування податків і зборів.

А «під завісу» парламентарії ухвалили законопроект, який визначатиме діяльність уже нової Верховної Ради, — 338 голосами прийнято зміни до Закону про Регламент Верховної Ради щодо особистого голосування за допомогою електронної системи.

На розгляд парламенту було представлено два законопроекти — від опозиції, який доповів лідер фракції «НУ—НС» Микола Мартиненко, та альтернативний законопроект депутата від Партії регіонів Володимира Макеєнка.

М. Мартиненко зауважив, що законопроект узгоджено між трьома опозиційними силами, які потрапили до нового парламенту, — «БЮТ-«Батьківщина», «УДАР» і «Свобода». Арсеній Яценюк запевнив, що нова система голосування «відновить відповідальність депутатів, унеможливить кнопкодавство та знищить картковий парламент».

Головна відмінність законопроекту В. Макеєнка від опозиційного полягала в тому, що у його проекті пропонувалося закласти норму про заборону депутатам перешкоджати голосуванню та блокувати роботу парламенту.

Згідно з ухваленим законопроектом № 11468-1, до Регламенту Верховної Ради, зокрема, внесено такі зміни: у залі засідань Верховної Ради народний депутат реєструється за допомогою електронної системи в такий спосіб, що унеможливлює здійснення реєстрації замість народного депутата іншою особою. Відкрите голосування також здійснюється кожним народним депутатом України особисто за допомогою електронної системи в такий спосіб, що унеможливлює голосування замість народного депутата іншою особою.

Результати голосування фіксуються поіменно, в тому числі з можливим роздрукуванням результатів голосування кожного народного депутата. На вимогу народних депутатів результати голосування можуть висвітлюватися на інформаційному табло електронної системи в залі засідань по депутатських фракціях.

НОВАЦІЯ

Згідно зі змінами до Регламенту, на пленарному засіданні народний депутат не повинен перешкоджати розгляду питань порядку денного, в тому числі шляхом блокування трибуни, перешкоджанню роботи головуючого на пленарному засіданні, а також голосуванню інших народних депутатів.

На пропозицію Голови Верховної Ради Володимира Литвина депутати відмовилися розглядати законопроект, який передбачав запровадження податку з продажу іноземної валюти. В. Литвин виступив із заключним словом (публікується) і оголосив роботу одинадцятої сесії Верховної Ради шостого скликання закритою. Пролунав Державний Гімн України. Депутати традиційно сфотографувалися на згадку на східцях парламенту.

Відкриття Верховної Ради сьомого скликання відбудеться 12 грудня о 10 ранку.

На початку пленарного засідання парламент проголосував за дострокове припинення повноважень народного депутата Олександра Савчука у зв'язку з його смертю.

Анна ШЕВЧЕНКО.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Інші фото з цієї події шукайте у фотомагазині на сайті www.golos.com.ua

Закон України

Про внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2012 рік»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Внести до Закону України «Про Державний бюджет України на 2012 рік» (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 34-35, ст. 414; із змінами, внесеними законами України від 12 квітня 2012 року № 4647-VI, від 24 травня 2012 року № 4866-VI, від 8 червня 2012 року № 4961-VI, від 19 червня 2012 року № 4968-VI, від 21 червня 2012 року № 4994-VI, від 22 червня 2012 року № 5022-VI, від 4 липня 2012 року № 5183-VI, № 5185-VI, № 5186-VI і № 5187-VI та від 30 липня 2012 року № 5189-VI, № 5190-VI і № 5191-VI, від 6 вересня 2012 року № 5234-VI, № 5235-VI і № 5236-VI, від 18 вересня 2012 року № 5253-VI, від 2 жовтня 2012 року № 5303-VI, № 5304-VI, № 5305-VI, № 5306-VI, № 5307-VI, № 5308-VI і № 5309-VI, від 16 жовтня 2012 року № 5417-VI, № 5418-VI, № 5419-VI, № 5420-VI, № 5421-VI, № 5422-VI, № 5423-VI, № 5424-VI, № 5425-VI і № 5426-VI, від 6 листопада 2012 року № 5467-VI, № 5469-VI і № 5470-VI) такі зміни:

1) частину другу статті 2 доповнити словами «та плата за надання адміністративних послуг»;

2) доповнити Закон статтею 28 такого змісту:

«Стаття 28. Кабінету Міністрів України здійснити розподіл нерозподіленого обсягу додаткової дотації на вирівнювання фінансової забезпеченості місцевих бюджетів»;

3) внести зміни до додатка № 3 до Закону України «Про Державний бюджет України на 2012 рік» згідно з додатком до цього Закону;

4) у додатку № 7 щодо додаткової дотації з державного бюджету на вирівнювання фінансової забезпеченості місцевих бюджетів у позиції «Всього» цифри «1200691» замінити цифрами «2570691».

2. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

Президент України
В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
4 грудня 2012 року.
№ 5513-VI.

Додаток до закону див. на сайті www.golos.com.ua

Досить просто скоротити час, відведений для натискання на кнопку голосування

***Для забезпечення персонального голосування досить просто скоротити час, відведений для натискання кнопок. Таку думку під час брифінгу висловив керівник фракції Партії регіонів Олександр Єфремов* (на знімку).**

«Процедуру забезпечення персонального голосування розробить уже нова Верховна Рада з урахуванням думок новообраних народних депутатів. Я думаю, що на це питання відповість новий керівник парламенту, Регламентний комітет, який буде сформований у новому складі. Говорити, як це буде організовано практично, сьогодні передчасно, адже ми не знаємо точки зору практично 2/3 парламенту», — зазначив О. Єфремов.

Партія регіонів також не виключає внесення змін до держбюджету на 2013 рік, зокрема, щодо фінансування програм Міністерства охорони здоров'я. Про це під час брифінгу заявив керівник фракції Олександр Єфремов.

«Ми передбачаємо, що економіка буде працювати краще. І тому в нас буде можливість відобразити ті зміни у бюджеті на 2013 рік», — сказав він.

Регіонал також висловив надію, що підготовчий етап нового парламенту пройде якнайшвидше. «Я сподіваюся, що робоча група після прийняття відповідних рішень у Верховній Раді працюватиме конструктивно і виконає всі зобов'язання, щоб 12 грудня під час засідання парламенту VII скликання почати вирішення першочергових питань щодо організації роботи вищого законодавчого органу», — сказав народний обранець.

За словами О. Єфремова, ознайомче засідання фракції Партії регіонів нового скликання буде проведено 11 грудня о 14.00.

Сергій ОЛЕКСАНДРІВ.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

«Під завісу» парламентарії ухвалили законопроект, який визначатиме діяльність уже нової Верховної Ради

Виступ Голови Верховної Ради України Володимира Литвина на заключному засіданні Верховної Ради України шостого скликання

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Нагадаю зміст цієї присяги: «Присягаю на вірність Україні. Зобов'язуюсь усіма своїми діями боронити суверенітет і незалежність України, дбати про благо Вітчизни і добробут Українського народу.

Присягаю додержуватися Конституції України та законів України, виконувати свої обов'язки в інтересах усіх співвітчизників».

У цьому тексті — простий і зрозумілий людям рецепт успіху всієї Верховної Ради і кожного народного депутата, гарантія того, що парламент сьомого скликання у наступні п'ять років буде хорошою новиною для країни і народу. Нам не потрібна «Новина» на зразок описаної у відомому оповіданні Василя Стефаника, але вже по відношенню до всієї країни.

Верховна Рада попереднього п'ятиріччя (2007—2012 років) від сьогодні стає надбанням історії. Вона залишає за собою безумовні позитивні результати і не менш очевидні провали, протиріччя, скандальні інциденти та низькі суспільні рейтинги. Причин цьому чимало — зовнішніх і внутрішніх, політичних і громадських, особистісних і колективних.

Вона позначена вірністю більшості парламентського корпусу депутатському обов'язку. Нашій спільній роботі доля відвела непростий час випробувань. І оцінюю її у контексті загальних процесів, треба пам'ятати, що історія країни — це не історія Верховної Ради чи уряду. Це насамперед історія народу, який вкотре приречений на складні випробування.

Верховна Рада шостого скликання — це плід багатомісячної політичної кризи, жорсткого протистояння і складного компромісу, а також перших в історії України позачергових парламентських виборів 2007 року. Народившись у муках, парламент, що відходить у минуле, практично відразу потрапив у вир могутніх політичних штормів та вітрів як всередині країни, так і за її межами.

У 2007-му світ входив у затяжну глобальну фінансово-економічну кризу; низку «кольорових» революцій змінювали «мережеві» революції, які потрясли цілі регіони, політичні та інші об'єднання. Економічні й фінансові центри за минулі п'ять років прийшли в стан міграції на Схід. Кризові процеси в найбільших країнах-партнерах України та об'єднаннях країн, наприклад в Європейському Союзі, переконливо демонстрували, що усталені способи організації демократичних суспільств також потребують реформування, що демократія — не застигла догма, а засіб та інструмент удосконалення суспільного життя.

Чи почули ми ці сигнали часу в щоденній парламентській метушні? Чи змогли оцінити зовнішні тектонічні зсуви?

Не впевнений у тому, що ми завжди давали адекватні відповіді на виклики та заклики доби і потреби безпосередньо українського суспільства.

На наших очах країна втрачала ціле п'ятиріччя свого розвитку та історії через неспроможне президентство, чвари серед вищого керівництва країни, його непродумані політичні та економічні рішення. Неуспіх, а потім і відвертий провал насаджуваних новацій в економіці, соціальному житті, організації суспільства, в гуманітарній сфері множили настрої розчарування і поглиблювали ерозію народної довіри до влади.

Інакше як авантюрами важко назвати катастрофічний для української економіки газовий контракт 2009 року, 15-відсотковий обвал ВВП, втрату величезної економічної зони на морських просторах в Чорному морі. На наших очах відносини зі стратегічним сусідом на Сході розпалювалися до точки кипіння, а зі стратегічним партнером на Заході — Євросоюзом — охолоджувалися до нуля. Країна втрачала свої можливості, а ми, як вищий законодавчий орган влади України, з усією віддачею сил не зупинили її сковзання до прірви, оскільки були втягнуті у з'ясування стосунків між тодішніми Президентом і Прем'єром.

За роки нашої каденції Україну струсили чотири виборчі кампанії: двічі парламентські, президентські та місцеві. Замість врівноваженого і спокійного сприйняття вибору народу, за яким у демократичних країнах приходять суспільна стабільність і розвиток країни, у нас же життя за принципом «від виборів до виборів» перетворило процеси в державі на політичний трилер, а роботу Верховної Ради — на кориду.

Оглядаючи п'ятиріччя Верховної Ради шостого скликання, є усі підстави констатувати, що в Україні за цей період відбулося два парламенти: парламент зразка 2007—2009 років і Верховна Рада 2010—2012 років. І хоча склад Верховної Ради шостого скликання суттєво не змінювався, президентські вибори 2010 року стали вододілом для самої суті й змісту її діяльності.

Перший став віддзеркаленням розбалансованості державної політики і самої держави, втрати керованості в країні на загальнодержавному і особливо місцевому рівнях. Відторгнення населенням лідерів, їх безпринципні війни, конфліктність в управлінні між центром і регіонами не могли не позначитися на ефективності роботи та авторитеті парламенту.

Верховній Раді України 2010—2012 років після нової розстановки політичних сил довелося нарівні з Президентом та новим Кабінетом Міністрів буквально «збирати» країну наново. Україна гостро потребувала законодавчої опори для того, щоб зупинити скочування держави в економічну прірву, закласти основи економічної, соціальної, політичної та суспільної стабільності, дати старт давно назрілим реформам, покласти край скандальним конфліктам у владі в центрі та на місцях. Коротко кажучи, йшлося про законодавчі гарантії реанімації всієї системи влади в державі, оживання країни та її економіки.

Це завдання Верховна Рада виконала. Виконала в тому вигляді, як бачили це Президент і Кабінет Міністрів України.

Кілька цифр, які характеризують таку роботу. За п'ятирічний період у Верховній Раді України було зареєстровано 6455 законопроектів. З них розглянуто 5659, з яких 1484 — прийнято в цілому, 119 — в першому і наступних читаннях, направлені на доопрацювання або враховані в інших проектах 285, відхилено та знято з розгляду 3771 законопроект.

Понад дві третини (66%) всіх законопроектів були відхилені — це інтегральний показник для всієї Верховної Ради. Інакше виглядає доля ініціатив за авторством Президента України: 77% поданих ним законопроектів прийнято. Більш як 60% проектів Кабінету Міністрів також отримали підтримку Верховної Ради. Законопроекти від народних депутатів виявилися аутсайдерами в статистиці парламентської ефективності — тільки 22% з 4071 авторського депутатського проекту пройшли чистилище сесійної зали. Висновок простий — ця статистика віддзеркалює якість законодавчої роботи.

Зазначу, що переважна більшість найважливіших законів прийнята саме в період 2010—2012 років. У цей же період Верховна Рада проходила внутрішню змістовну еволюцію: від розбалансованості та перманентного протистояння до високого ступеня лояльності та підтримки практично всього масиву ініціатив Президента та уряду України. Важливо, щоб така ревність не перейшла межу, за якою втрачається сутність парламенту і парламентаризму. Не думаю, що Президент України та уряд мають потребу в такому послужливому і догідливому парламенті. Ще менше він потрібен країні.

Важливо і те, що Верховна Рада України до останнього засідання зберегла свій голос — голос звучний, різкий, часто дратівливий для влади і більшості. Втім, це багато в чому голос наших виборців, які не хочуть чути одну думку, їм потрібні всі відтінки правди, якою б неприємною вона була для частини суспільства. Верховна Рада шостого скликання зберегла для народу цю трибуну багатоголосся і багатьох правд вустами народних депутатів. І в цьому її чималий внесок у підсумки нещодавніх парламентських виборів, нову багатоликість депутатського корпусу і майбутнє в парламенті багатьох депутатів всього політичного спектра України.

На завершення дозволю собі висловити кілька особистих оцінок і поглядів, від яких щоденно стримував себе протягом головування у Верховній Раді. У цьому залі в мене хіба що не стріляли впритул і в спину, тому сьогодні у мене є право прямо сказати дещо з того, що я думаю.

Українським народним депутатам властива цікава аномалія, яка майже не зустрічається в західних парламентах — підніматися до хмар не тільки над виборцями, народом в цілому, але і над своїми колегами. Найсумніше, що це вивищення і звеличення себе самого поширюється і на власний інститут влади — парламент. Таке недоладне заниження значення Верховної Ради в порівнянні зі своєю власною значущістю, принизливі й часто зневажливі оцінки депутатами своїх колег — незбагненний для мене парадокс українського політикуму. Повна відсутність корпоративної відповідальності, корпоративного же патріотизму, помилкове відчуття політичної безкарності — хіба це не головні причини антиконституційної оренди карток для безтілесного і заочного голосування? Причини глибокої девальвації поваги до Верховної Ради у людей криються саме в безвідповідальному ставленні частини депутатського корпусу до своєї власної роботи, наївній самоомані деяких народних обранців у своїй уявній святості. У цьому зв'язку нагадаю давню мудрість: «У святих є тільки минуле, у грішників — майбутнє».

Передбачаючи черговий потік отруйної критики після цих вибраних думок уголос, водночас зазначу: я щонайбільше відповідальний за нинішній рівень парламентаризму в Україні. Хоча Голова Верховної Ради за української ситуації і атмосфери — безсловесний представник всіх, крім себе самого. Він диригент без палички і оркестру. Він заручник щоденного болісного вибору, звивистого пошуку компромісу, хиткої згоди між непримиренними і полярними поглядами.

Ця позиція вимушеної компромісності та лінії поведінки на порозуміння сприймається багатьма з вас і в суспільстві не як вияв політичної цілісності й сили, а як слабкість і безхарактерність. І я не настільки наївний, щоб не розуміти, що така роль згубна для політика.

Проте я ще і ще раз закликаю замислитися — за якими правилами далі повинні діяти українські політики. Потрібно знайти точку опори для поєднання зусиль з облаштування країни.

Не буде цього — не буде єдиної ефективної України. Коли демагогія починає серйозно сприйматися, це — передвісник біди.

Головним опонентом Голови Верховної Ради всі ці роки я був сам собі. Немає більшого критика дій і рішень Володимира Литвина, ніж Володимир Литвин. Але якою б жорсткою була ця критика із зали, зі сторінок ЗМІ або з глибин мого серця і душі, я твердо вірю: без діалогу, без свободи висловлювати погляди, без апеляції до розуму не може бути парламенту. Без парламенту не може існувати парламентаризм. Без парламентаризму немислима демократія. Без демократії — немислима й Україна. Упевнений: майбутнє України в широкому парламентаризмі, сильному парламенті, в зразковій демократії не на словах, а на практиці.

Вдячний всім друзям за допомогу й підтримку, дякую і всім недругам за те, що, стріляючи впритул словесно та в інший спосіб, не вистрілили реально у спину.

Дякую, шановні колеги, за співпрацю.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

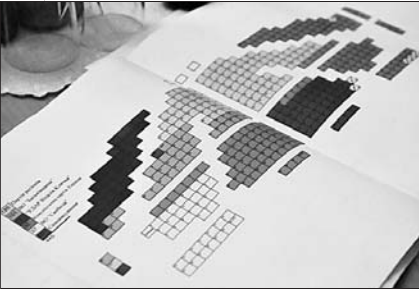
У НОМЕР

Визначилися зі складом тимчасової президії

Робота Підготовчої депутатської групи увійшла в конструктивне русло. Це стало можливо після того, як парламент ухвалив зміни до Регламенту, які стосуються особистого голосування народних депутатів. «Ми зняли одну з проблем, яка розділяла нас. І у нас є підстави далі працювати для забезпечення підготовки початку роботи Верховної Ради сьомого скликання», — зауважив голова Підготовчої депутатської групи Володимир Литвин.

Підготовча група обговорила питання розміщення народних депутатів у сесійній залі. З напрацьованим відповідною підгрупою на чолі з комуністом Валентином Матвєєвим проектом погодилися не всі представники політичних сил. Зауваження мали представники опозиції. Після тривалої дискусії дійшли до такого компромісу: до 13-ї години п'ятниці опозиція має подати свої пропозиції до профільної підгрупи, якщо буде потрібно, вона скличе засідання на 16-ту годину. Остаточний результат Підготовча депутатська група ухвалить у понеділок о 10-й годині ранку. Це крайній термін, адже, як відомо, о 15-й годині новообрані народні депутати вже мають ознайомитися зі своїми робочими місцями.

Текст присяги народного депутата Підготовча група затвердила без зауважень.

Проект розміщення народних депутатів у сесійній залі, з яким не погоджуються представники опозиції.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Водночас до порядку проведення церемонії складання присяги, на пропозицію В. Литвина, було внесено деякі зміни. Відповідно до них, після складання присяги депутатам одночасно з карткою для голосування вручатимуть постійні посвідчення народних депутатів. Інакше депутатам групами доведеться ходити до ЦВК і отримувати ці посвідчення.

Відповідно до затвердженого Підготовчою групою порядку відкриття та проведення першої сесії 12 грудня з 10-ї до 12-ї години відбудеться урочисте засідання Верховної Ради сьомого скликання. О 12-й розпочнеться перше засідання новообраного парламенту. Підготовча група затвердила також склад тимчасової президії, до якої зазвичай входять голова Підготовчої групи та представники кожної політичної сили. Головування відбувається по черзі. Так, до складу президії увійшли від Партії «Удар» — Віталій Ковальчук, від ВО «Свобода» — Руслан Кошулинський, від Партії регіонів — Олександр Єфремов, від КПУ — Петро Симоненко. ВО «Батьківщина» з кандидатурою поки що не визначилася і пообіцяла зробити це найближчим часом. Крім того, на засіданні було обрано заступника голови та секретаря Підготовчої депутатської групи. Ними, відповідно, стали Борис Тарасюк («Батьківщина») та Валерій Карпунцов («Удар»).

Під час засідання також було погоджено проект постанови про порядок висвітлення діяльності Верховної Ради сьомого скликання. Остаточне рішення ухвалюватиме Верховна Рада.

Олена РОМАШКІНА.

Сьогодні — День місцевого самоврядування

Привітання Голови Верховної Ради України

Шановні співвітчизники!

Прийміть найщиріші вітання з нагоди Дня місцевого самоврядування.

Органічне поєднання форм представницької демократії з безпосереднім волевиявленням населення територіальної одиниці є одним із найважливіших принципів організації і функціонування влади. Державний рівень відзначення цього свята є переконливим свідченням важливості місцевого самоврядування, що стало в Україні вагомою складовою народовладдя, одним із головних атрибутів громадянського суспільства.

Реалії сьогодення практично підтверджують життєвість самоврядних традицій українського народу. Подальше зміцнення й розвиток місцевої демократії бачиться запорукою стабільності в країні, дієвим акумулюванням потужної творчої громадської ініціативи.

У цей святковий день особливі слова пошани й подяки адресуються депутатам місцевих рад, працівникам органів місцевого самоврядування, які щоденно перебувають на вістрі вирішення важливих і конкретних питань життєдіяльності й добробуту людей, виявляючи громадянську відповідальність, самовідданість, професіоналізм.

Переконаний, сукупні зусилля всіх представництв народовладдя неодмінно ознаменуються побудовою демократичної, могутньої, процвітаючої України.

У цей святковий день зичу всім вам миру, добра, благополуччя, вагомих і щедрих набутків у реалізації життєвих планів.

Володимир ЛИТВИН.

Адміністративно–територіальну реформу «забалакують»

Так вважає депутат Рівненської обласної ради Валентин Крока (на знімку), який пропрацював у виконавчій владі та органах місцевого самоврядування понад двадцять п'ять років, тричі обирався депутатом сільської, стільки ж — Березнівської районної ради. Він — депутат Рівненської обласної ради шести скликань, голова постійної комісії обласної ради з питань місцевого самоврядування, розвитку територій та європейської інтеграції, тож добре знає проблеми, які заважають територіальним громадам успішно розвиватися, бути самодостатніми.

— Валентине Івановичу, про необхідність адміністративно-територіальної реформи говорять на різних рівнях не один рік. Навіть громадські слухання відбувалися: ніби всі «за». То чому ж, на ваш погляд, її в Україні не проводять?

— Адміністративно-територіальну реформу «забалакали». А не проводять її тому, що верхи у цьому не зацікавлені. Адже у разі втілення адміністративно-територіальної реформи вони не розпоряджатимуться коштами так, як нині, а низи її не хочуть, бо тоді доведеться звільняти багатьох працівників сільрад, оскільки вони укрупнятимуться. Звідси й інертність.

Тим часом наші сусіди-поляки, досвід яких вивчали депутати нашої обласної ради, таки наважилися на подібну реформу, хоча, як визнають, і у них вона відбувалася болісно. Але людей зуміли переконати, націлити на цю реформу. Як кажуть поляки, вони «зробили хірургічне втручання, це пережили, тепер рана заживає, а місцеве самоврядування ефективно працює». Реформа у Польщі змінила територіально-адміністративний устрій: стало менше воєводств, повітів, гмін. Останні укрупнили. До гміну стало входити більше населених пунктів, у кожному з яких, навіть найменшому, є солтис. Гміни стали самодостатніми, мають кошти для розвитку, вирішення проблем територіальних громад. А для цього поляки, звичайно ж, змінили податкову систему.

Ми переконалися, що у Вармінсько-Мазурському воєводстві після адміністративно-територіальної та податкової реформ місцеве самоврядування отримало повноваження, які дають змогу їм працювати саме на територіальну громаду. Тим часом територіальна громада також має велику підтримку й допомогу від органів місцевого самоврядування. Адже місцева влада управляє процесом щодо фінансування своїх громад (після реформи у місцевих бюджетах залишається 40 відсотків коштів, плюс допомога Унії, Євросоюзу), має кошти на будівництво доріг, водогонів, газопроводів, благоустрій тощо.

Наші ж територіальні громади, щоб реалізувати певний проект на своїй території, мусять просити кошти у високих столичних кабінетах. Тож адміністративно-територіальна реформа Україні украй потрібна. Завжди захищаю місцеве самоврядування і хочу, щоб воно було таким, як у Європі. А це можливо лише після проведення реформи. Половинчасті ж заходи, як переконало життя, бажаного результату не дають. Я маю на увазі те, що кожен новий склад парламенту не приймає кардинальних рішень щодо втілення адміністративно-територіальної реформи, а обмежується лише прийняттям поправок до законів про місцеве самоврядування, які його ще більше централізують. А потрібно було б зробити навпаки, як, скажімо, у Польщі. То навіщо винаходити велосипед, якщо перед нами прекрасний досвід сусідів, як підняти місцеве самоврядування з колін? Можливо, трохи адаптувати таку реформу до наших українських умов. Скажімо, свого часу просуванням ідеї реформи активно займався Роман Безсмертний. Тоді, пригадую, пропонували укрупнити райони, щоб у них було населення 60—62 тисячі. Але у нас є гірські, важкодоступні райони, тому в таких випадках, можливо, й не потрібно такого укрупнення.

— У 1990-х роках ви обіймали посаду голови виконкому Березнівської районної ради. Як вважаєте, чи потрібно повернутися до такої форми управління?

— Спілкуючись з депутатами різних рівнів, своїми виборцями, чув від них, що райвиконкоми та облвиконкоми необхідні. Це не ностальгія за тими часами, повірте. Коли очолював виконком Березнівської районної ради, завжди звітував перед сесією з різних питань, зокрема, щодо реалізації програм. Якщо потрібно було оперативно вирішити якесь

Депутат Рівненської обласної ради Валентин Крока:

„Реформу потрібно проводити відповідно до певних умов, але проводити обов'язково, причому якомога швидше"

питання, пов'язане із забезпеченням життєдіяльності чи соціально-економічним розвитком району, збирав райвиконком. І ми відпрацьовували програми, оперативно затверджували їх на сесії. Можливо, помилялися, але ми радилися з людьми: виконком виходив на територіальні громади, голів сільрад. Пригадую, як була вказівка зверху закрити молокозавод у Березно, а молоко возити у Сарни. На виконкомі порадилися (а перед цим обговорили питання на зборах сіл) і знайшли вагомі аргументи, що цього робити не варто, навпаки — з огляду на обсяги заготівель молока завод потребує добудови, щоб розширити асортимент молочної продукції. Зрештою завод добудували, про що прозвітував перед сесією райради, і рішення довели до відома територіальних громад району.

Якщо ж голова райвиконкому не справлявся з роботою, його могли переобрати. Тобто, людина, яка обіймала цю посаду, була підзвітна територіальній громаді і була зацікавлена у тому, щоб виправдати довіру виборців.

— Валентине Івановичу, наскільки мені відомо, вас завжди обирали депутатом обласної ради за мажоритарною системою і лише раз за партійним списком... Чому?

— Переконався, що якщо ти уважний до своїх виборців, намагаєшся їм допомогти, то вони це оцінять. Коли працював заступником голови Рівненської обласної ради, за рік приймав понад тисячу відвідувачів, намагався допомогти. Та й нині до мене звертаються по допомогу у вирішенні різних проблем (земельних, комунальних, працевлаштуванні, допомоги у лікуванні тощо) мої виборці. Після парламентських виборів уже прийняв понад тридцять осіб.

Напередодні виборів відвідав усі населені пункти Березнівського району, розмовляв з багатьма членами територіальних громад. Вони скаржилися на високий рівень сільського безробіття, на низькі пенсії, на те, що талановита молодь через безгрошів'я не може дозволити собі навчання у вузах, а тим, що їх закінчили, важко знайти перше робоче місце, тому раді будь-якій роботі. Від такого життя люди в селах спиваються. Тож народним депутатам України нового скликання потрібно на це зважати і виконувати свої передвиборні обіцянки, розробляючи та приймаючи такі закони, які б зробили життя людей кращим, підняли на вищий рівень роль місцевого самоврядування. І необхідно, щоб народні обранці чули своїх виборців не лише до виборів, а й після них.

Розмову записала Олександра ЮРКОВА.

Рівне.

Муніципалітетам потрібні реальні важелі і, в першу чергу, фінансова самостійність

Сьогодні в Україні відзначають День місцевого самоврядування. Хоча, якщо подивитися правді у вічі, нині самоврядування у країні немає. Це — місцеве «самоврятування», тобто кожен рятується як може, переконаний народний депутат, представник Комітету Верховної Ради з питань державного будівництва та місцевого самоврядування Сергій Гордієнко (КПУ) (на знімку). Жодного разу з моменту ухвалення закону про місцеве самоврядування держава не забезпечила стовідсоткове фінансування делегованих нею ж повноважень. Нині, щоб вирішити навіть елементарні питання, громади вимушені звертатися по ресурси до органів центральної влади. Так не має бути, переконаний депутат.

Вихід із цієї ситуації лише один — реформа. Проте на неї потрібно наважитися, мати політичну волю. Більшість країн, у тому числі й наш найближчий сусід Польща, наважилися. Ми ж замість рішучих дій продовжуємо лише дискутувати на цю тему.

Перш за все, необхідно забезпечити реальне функціонування органів місцевого самоврядування і насамперед його фінансову самостійність. Усе це передбачено в проекті закону «Про місцеве та регіональне самоврядування в Україні», одним із співавторів якого є Сергій Гордієнко. Парламентарій не приховує: законопроект дещо випереджає час, адже політичної волі для запровадження реальних змін і досі немає. А цей законопроект, між іншим, потребує змін до Конституції.

— Ми розуміємо, що швидко ухвалити законопроект не вдасться. Але принаймні обговорити наявні в суспільстві проблеми треба. Маємо врешті визначитися: забезпечуватимемо виконання Європейської хартії місцевого самоврядування і дамо йому реальні важелі, чи й надалі муніципалітети залежатимуть від органів виконавчої влади, — наголосив депутат.

У новому скликанні С. Гордієнко, який пройшов до парламенту за списками Компартії, знову планує працювати у Комітеті з питань державного будівництва та місцевого самоврядування. Тож запевнив: муніципалітети можуть розраховувати на його лобі у цьому питанні. А рекомендації асоціацій та очільників рад обов'язково візьмуть до уваги, адже хто, як не вони, знають усі проблеми на місцях і способи їх вирішення. А представникам громад і справді є що сказати, зокрема, що і як необхідно змінити у першу чергу.

Олена ГОРБУНОВА.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Намагаємося вирішувати усі проблеми мешканців

Селище Добрянку заснували 1706 року старообрядці. Хоча з того часу минуло понад 300 років, у населеному пункті діє старообрядницька церква святого великомученика Димитрія Солунського. Багато місцевих жителів сповідують батьківську віру. Ось уже 18 років таку непросту територіальну громаду очолює Олександр Алгінін (на знімку).

— Ви теж із старообрядців? — запитую.

— Мій батько з Добрянки. Він був старообрядцем.

— А ви щось не носите бороди!

— Оскільки я селищний голова, маю багато клопотів, то не завжди відвідую храм... Але я — віруючий.

— Тому вас постійно переобирають?

— Можливо. Я працюю насамперед в інтересах громади. Фінансові можливості селищної ради обмежені. Але ми не сидимо на місці. Намагаємося вирішувати усі проблеми жителів, незалежно від їх віри. Домоглися продовження газифікації Добрянки. 2010-го газифікували село Вербівку, підпорядковану нашій селищній раді. Скажімо, у верхах намітили скоротити нашу лікарню. Ми відстояли її, «швидку допомогу». Попрацювали у напрямку нічного освітлення вулиць. І тепер маємо певний результат.

— Що сьогодні найактуальніше для громади?

— Є певні проблеми із водопостачанням. Тому ми оплатили проект будівництва нової глибоководної свердловини. Ще чимало доведеться попрацювати у плані благоустрою населеного пункту. Клуб в аварійному стані. У цьому році вже нам запланували виділити значну суму для модернізації культосвітнього закладу — спортивно-тренажерно-культурного центру.

— 2006 року ви видали велику книгу на 464 сторінки про історію Добрянки. Чи продовжуєте пошукову роботу?

— Так. Нова книга теж матиме десь 400 сторінок. Я зв'язався із багатьма вихідцями із Добрянки, вони надіслали досить цікаві спогади. Усе це істотно доповнить історію населеного пункту, де свого часу були Омелян Пугачов, Олександр Пушкін, цар Микола І. До речі, за наказом останнього із того, як він проїхав Добрянкою, за кілька місяців було збудовано дерев'яний храм. Імператор відвідав його 29 серпня 1845 року і взяв участь у богослужінні.

— Які, на ваш погляд, законодавчі норми потребують урегулювання?

— Треба вже нарешті розпочати територіально-адміністративну реформу. У нас дуже багато сільрад, які обслуговують 200—300 жителів. На території ж Добрянської селищної ради проживає 3500 громадян. Зрозуміло, що це різні обсяги робіт. А штати, по суті, однакові. Хіба це справедливо? Нова редакція Кримінального кодексу теж дає підстави для занепокоєння. Ось помер у селищі онкохворий. Його перед цим привезли із обласної лікарні. Шукали вночі машину, щоб відвезти до райцентру в морг для проведення експертизи. Там, кажуть, уже нікуди трупи дівати. Причому в Ріпках немає свого патологоанатома. Одне слово, абсурдна ситуація. У людей трагедія, а вони мають займатися бюрократичними справами, возінням покійника до райцентру.

Інтерв'ю провів Сергій ПАВЛЕНКО.

Ріпкинський район. Чернігівської області.

Фото автора.

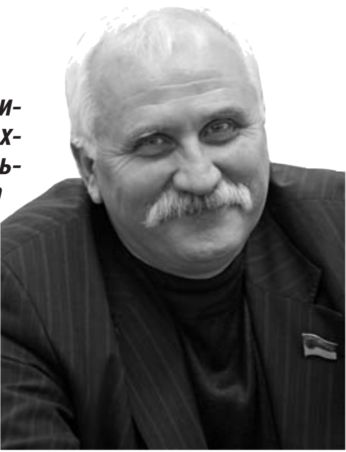
Влада без грошей — не влада

У світі ефективно діють усього декілька моделей місцевого самоврядування з деякими національними варіаціями. Тому — бери будь-яку, і не придумуй велосипеда! Однак ми пішли іншим шляхом, і так в цьому плані намудрували, що вже й самі зробленому не раді.

Нещодавно ми зустрілися з депутатом Запорізької міської ради Михайлом Левченком. Михайло Павлович і собі поділився роздумами з приводу місцевого самоврядування.

ІЗ ДОСЬЄ «ГОЛОСУ УКРАЇНИ»

Левченко Михайло Павлович. Двічі випускник Запорізького національного технічного університету. Інженер-будівельник. Остання спеціалізація — менеджер туристичного та готельного бізнесу. Завідувач історико-культурного комплексу «Запорозька Січ» Національного заповідника «Хортиця». Один із ініціаторів перегляду віку міста Запоріжжя. Вважає, що саме за туризмом — майбутнє процвітання мегаполісу з глибокою багатотисячолітньою історією.

Риба гніє з ... виборів

— Що б потрібно було поміняти, чи хоча б трішки поправити, — хитро посміхається він в вуса. — Коли чесно, то не дуже й багато. Хоча б на місцевому рівні потрібні справжні вибори. Це, щоб саме вони дозволяли реалізовувати принцип політичної відповідальності за результати управління, наприклад, містом. Бо інакше ніяких прокурорів не настачишся, щоб спитати за корупцію, зловживання та безгосподарність. Без справді чесних виборів (чи впровадженням зверху реальної двопартійності, чи жорстким обмеженням передвиборних фондів) вони взагалі втрачають сенс. Тоді вже краще (щонайменше це буде дешевше!) повернутися до радянського голосування і витратитися лише на бюлетені на газетному папері...

На жаль, про чесні вибори поки можна тільки мріяти. Як не дивно, у першу чергу завдяки тому, що починаючи десь з 1998 року, у нас в країні проходять не вибори, а війна. Результатом якої стає торжество принципу: переможцю — все, переможеному — смерть. Тобто смерть його бізнесу і праву претендувати бодай на щось. А раз війна, то «патронів», білбордів, компромату й адмінресурсу не жаліють.

Про роль прокуратур і судів у виборах, зокрема, 2010 року говорити не буду, скажу про інше: у кількох містах Запорізької області фактично переміг кандидат «Противсіх». І на виборах міських голів теж. Останнє просто неприпустиме. Міський голова, який очолює виконком, раду і є прямим начальником для всіх чиновників міста — тобто наділений надзвичайними повноваженнями, не може приходити до влади за рахунок якихось сумнівних політтехнологічних схем. Було б чесніше і правильніше, коли і на виборах міського голови було б впроваджено другий тур. Бо, наприклад, у Запоріжжі вже кілька разів все виходило так, що навіть президентські вибори — це лише епізод підготовки до виборів «мера», як у нас кажуть.

Хоча усі надзвичайні повноваження міського голови починаються лише тоді, коли він або сам контролює більшість міськради, або коли йому вдається «розраховуватися містом» з людьми, які контролюють фракції, щоб їх було достатньо для прийняття рішень. Коли ж ні першого, ні другого немає, він стає маріонеткою в руках фракції, яка має більшість, до того ж достатню для прийняття рішення про відставку міського голови. Власне не фракції, а конкретної особи, яка вже контролює останню, — зітхає М. Левченко.

Система тотальної безвідповідальності

— І перше, і друге може мати фатальні наслідки для міста, — впевнений Михайло Павлович. І ось чому! «Бо фактично впровадження влада рад у вигляді вітчизняного варіанту місцевого самоврядування створює систему тотальної безвідповідальності, — каже міський депутат. — Без ради міський голова сьогодні нічого не може. Однак, коли нам вже так подобається політик на чолі велетенського і багатопрофільного міського господарства наших мегаполісів, то, здавалося б, було логічним, щоб він хоча б мав право призначити господарників зі стажем своїми заступниками. Без різноманітних політичних торгів тощо.

— Та дивіться далі, — продовжує Михайло Левченко, — здавалося б, «гальмо прогресу» — рада без більшості чи за більшості, непідконтрольної голові, може легко стати просто рушієм узаконеної корупції і зловживань! Це, коли такий контроль нарешті здобувається (суто партійні вибори і пропорційна система надзвичайно спрощують процес). Наприклад, Запорізька міська рада увесь останній рік до 60 відсотків сесійного часу витрачає на розгляд протестів прокурора із земельних питань. Здебільшого — це спадок роботи ради попереднього скликання. Однак вже трапляються рішення і 2011 року, і початку 2012 року. Це вже, як то кажуть, «наша робота».

Але з кого спитати? Сесію «не притягнеш» — прокурор лише опротестував, рада погодилася, а коли не погодилася, то починається судова тяганина. Поки вона продовжуватиметься, проблемна земельна ділянка може разів п'ять перепродатися, а вже потім шукай вітра в полі. І винних, ще раз наголошую, при цьому немає!

До того ж і процес все «вдосконалюється» і «вдосконалюється». У нас, наприклад, все починалося з економії паперу. Тепер проекти сесійних рішень — тільки в Інтернеті, в який більшість депутатів тільки вечорами «заходять». Та із практики розгляду питань бачу, що багато хто й не заходить. У результаті десятки питань «вартістю» у мільйони і мільйони вирішуються «пакетом». За такої схеми дій, яка може бути якість ухвалених документів? Та та така, яка лише прокуророві додає роботи...

Де ж вихід? Відомо, що у Москві 35 депутатів міської думи. У деяких європейських країнах зустрічаються й п'ять міських муніципальних радників (членів муніципальної ради). Вони не аматори, професійно займаються депутатством. І беруться не за все відразу, а за те, чим може і повинна займатися представницька влада. А саме, ухвалювати бюджет і контролювати його виконання. І ніякого втручання у справи голови до миті, доки він чітко виконує бюджетний розпис. Іншими словами, міська громада найняла (обрала) цих людей, щоб вони не те що не були співучасниками якихось сумнівних схем використання міського майна, землі і коштів, а, навпаки, — від імені громади ставили голову і його чиновників у певні рамки і контролювали дії останніх.

Звичайно, і за такої системи можуть бути зловживання, і різні «партійні штучки», але там скандал, особливо фінансовий чи земельний, найкращий спосіб зіпсувати кар'єру і втратити місце в мерії. У нас же все, як навмисно, «заточене» під те, щоб ні політичної, ні матеріальної, ні, тим більше, кримінальної відповідальності ніхто не поніс», — наголошує депутат Запорізької міської ради М. Левченко.

Реорганізація без двірників

— Власне городянам байдуже, що і як ми там ухвалюємо, і чи навіть економимо папір, — намагається жартувати депутат. — Людям потрібне комфортне проживання (умовно — дах над головою) і — як ознака власне міста — нормальне транспортне сполучення. Потрібен ще й порядок на вулицях і в дворі, але то вже, як кому поталанить. Іншими словами, все чим має займатися міське самоврядування — крутиться десь між цими трьома питаннями. Однак як і держава «вдало» переклала на плечі місцевих бюджетів свої функції в галузі освіти та охорони здоров'я, так і місцева влада намагається триматися подалі і від транспорту, і від житла, і від порядку, коли це не торкається центрального проспекту.

Але правда і те, що наша комунальна галузь — дуже поганий господар. У Берліні тільки 14 відсотків житла — приватизоване, у Гамбурзі — 21%. Решта — в оренді. Іншими словами, майже за все житло тут платять квартплату, і комунальні структури на ринку цих послуг — поважний гравець і законодавець мод. У нас же не те що не гравець, а «комуналка» вже просто відбивається від житла всіма силами, придумуючи найрізноманітніші «ідеї фікс» на кшталт Товариств співвласників багатоквартирних будинків. Останні, додам, за існуючих темпів капітальних ремонтів житла будуть впроваджуватися ще років сто...

І я підозрюю — чому все діється саме так! Бо сподобався експеримент із транспортом. Вже давно вдалося позбутися комунального парку автобусів великої місткості, на черзі електротранспорт, а маршрутки виявилися справжньою золотою жилою. Так ось, коли ще й з житловиків вдасться тільки збирати данину — ні за що не відповідаючи, тоді таке «самоврядування», виходить, і нам подобається...

Щодо житла, то коли все буде поставлене з голови на ноги, то й виявиться, що найголовніша проблема міста — допомагати житлом не артистам, лікарям, міліціонерам і вчителям, а безробітним і пенсіонерам. І про це час починати думати вже сьогодні. Хоча, за великим рахунком, кому думати? У тих, кому це належить за посадою, зовсім інші думки...

Бесіду вів Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

Запоріжжя.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

КОМПЕТЕНТНА ДУМКА

Депутат Запорізької міської ради Михайло Левченко:

«Ніякі фокуси не знімають і ніколи не знімуть із самоврядування відповідальність саме за житлово-комунальну галузь і транспортне забезпечення. Не завжди ж буде сьогоднішнє «безвременье», колись ще настане просвітла година, і з міст підуть маршрутки, а повернуться нормальні автобуси».

ІНІЦІАТИВА

Небайдужість дає результат

Сто найактивніших жителів Оникіївської сільради об'єдналися свого часу в громадську організацію «Оникієве для нащадків». І на чолі з сільським головою Інною Воєводою (очолює громаду з 2009 року) почали активно працювати над поліпшенням рівня життя мешканців територіальної громади, благоустрою її населених пунктів.

ДОВІДКА

До складу Оникіївської сільської ради входить п'ять населених пунктів, загальна кількість мешканців — майже 1700 осіб. Сільська територіальна громада займає понад сім із половиною тисяч гектарів землі.

Завдяки об'єднанню зусиль цих людей, їх ініціативності, сільська рада виборола грант обласного конкурсу проектів та програм розвитку місцевого самоврядування в розмірі 50 тис. грн. на проведення реконструкції меморіального комплексу воїнам-землякам, які загинули в роки Великої Вітчизняної війни.

Активна позиція сільського голови та громадської організації стали запорукою того, що сільська рада перемогла і в міжнародному проекті ЄС/ПРООН «Місцевий розвиток, орієнтований на громаду». Як результат — оникіївці успішно реалізували енергозберігаючі заходи у місцевій загальноосвітній школі I—III ступенів і сільській лікарській амбулаторії на загальну суму близько 300 тис. грн.

По-новаторськи підійшли тут і до вирішення питання щодо забезпечення безперешкодного доступу жителів сільської ради до публічної інформації. За сприяння всеукраїнського громадського об'єднання «Асоціація сприяння самоорганізації населення» та фінансової підтримки Міжнародного фонду «Відродження» сільською радою у рамках програми «Посилення впливу громадянського суспільства» реалізовано проект «Перші кроки до успіху». Завдяки йому в сільській бібліотеці нині діє громадська світлиця. Тут сільчани не тільки отримують підтримку своїх ініціатив і бажання співпрацювати з органами місцевого самоврядування, виконавчої влади на покращення умов проживання, а й реальний доступ до публічної інформації, розміщеної на офіційних сайтах районної, обласної та державної влади. А також можливість впливати на прийняття рішень органами місцевої влади.

Попри досягнення, голові Маловисківської районної ради Світлані Сосновській, сільському голові Оникієвого Інні Воєводі та голові Кіровоградської обласної ради Миколі Ковальчуку не дають спокою нові ідеї та задумки щодо покращення життя сільських громад.

Петро МЕЛЬНИК.
Фото автора.

Рада без більшості чи за більшості, непідконтрольної голові, може стати рушієм узаконеної корупції і зловживань

Начальник управління Державної пенітенціарної служби України в Харківській області відрекомендував колективу Качанівської виправній колонії №54, що в Харкові, нового начальника — Ігоря Колпащикова, *повідомляє Цензор. НЕТ*.

Київська міська державна адміністрація ініціюватиме фінансування реконструкції транспортної розв'язки біля станції метро «Шулявська» в бюджеті Києва—2013, *повідомляє Інтерфакс-Україна.*

Чому банкіри перемагають листонош

У сільських районах Львівщини жителям створюють штучні перешкоди

ПРОБЛЕМА ОЧИМА ВЛАСКОРА

Спочатку типова картина з типового району. Жовківщина — сільськогосподарський край неподалік Львова. Переважають сільські жителі. Старші виживають із присадибних ділянок — торгують городиною на базарах, молодші — їздять на роботу до обласного центру або перебиваються заробітками в чужих країнах. У Жовківському районі працює 39 поштових віддлень, які зазвичай розміщені поряд із сільськими радами, де ще буяє якесь життя. Із них 24 — нерентабельні.

Як вижити сільським поштовим відділенням, коли в умовах економічної кризи навколо всі клопочуться про оптимізацію мережі, думають, як позбутися збиткових підприємств?

«Ми вважаємо, що один із виходів, — каже начальник Центру поштового зв'язку №9 у Жовкві Василь Дунець, — це пошук оптимальних способів надання послуг у населених пунктах, особливо в селах. Ми могли б виживати, якщо б здійснювали виплату пенсій та соціальних грошових допомог через поштову мережу».

Із того приводу у Львівській ОДА на початку року провели нараду, де зобов'язали владні структури сприяти розвитку поштового зв'язку. Але що ми бачимо на практиці?

Майже 97 відсотків соціальних виплат управління праці та соціального захисту населення Жовківської райдержадміністрації проходить через банківські структури і лише 3 відсотки — через відділення поштового зв'язку.

Постає закономірне запитання: чому прибуткові банки перемагають збиткові пошти? Який вигляд це має на практиці, добре видно з життєвої історії трьох матерів-героїнь із села Руда-Крехівська.

Вони прийшли на пошту і попросили, щоб соціальну допомогу їм приносили до села листоноші. Так вигідніше, ніж їздити до райцентру. Їм порадили написати заяви і віднести в управління праці та соціального захисту Жовківської РДА. Але там жінкам сказали, що заяви написані неправильно, потрібно переписати. Замість того, щоб відвідувачам допомогти, їх переконували, щоб вони отримували допомогу для матерів-героїнь через банк.

У Львівській області соціальну допомогу частіше виплачують через банківські структури, хоч сільським жителям вигідніше користуватися послугами поштового зв'язку.

І це далеко не поодинокий випадок. Про те, що у змаганні за клієнтів між поштою і банком частіше перемагають ті, в кого більше грошей, говорили і в інших центрах поштового зв'язку Львівської області. Після чого склалося враження, що у працівників управлінь соціального захисту якась особлива любов до банків і неприязнь до пошти.

«Уявіть собі, як з віддаленого села гірського Сколівського району приїжджає до міста старенька жінка, щоб отримати в банку соціальну допомогу, — розповідає начальник Центру поштового зв'язку в Стрию Ганна Мацигін. — Адже їй вигідніше, щоб листоноша принесла гроші додому».

З аналогічною проблемою зіткнувся і начальник Центру поштового зв'язку в Червонограді Степан Гарвона: «Сільські пошти зможуть вижити, якщо через їхні відділення виплачуватимуть людям соціальні допомоги».

Не краще ситуація в Яворові та Самборі. Керівники центрів поштового зв'язку переконані, що відповідь на поставлене запитання досить проста: або керівникам управлінь праці та соціального захисту дають указівку віддавати перевагу банкам, а не пошті, або вони мають особисту зацікавленість.

Один із колишніх керівників управління соціального захисту Львівської ОДА пояснила «Голосу України», що через банки більш спрощена процедура — менше мороки для чиновників.

Тільки у двох районах Львівщини керівники центрів поштового зв'язку говорили, що частково знайшли порозуміння з районними державними адміністраціями і соціальні виплати часто проводять через відділення зв'язку. Це в Буську та Дрогобичі.

Ми зателефонували начальнику Головного управління праці та соціального захисту Львівської ОДА Василя Мартиняку й розповіли про наявну проблему.

«Із нового року ми постараємося внормувати ці питання», — пообіцяв службовець.

Нескладно було б розв'язати цю проблему і підтримати сільські пошти голові Львівської ОДА Михайлові Костюку, але тут, очевидно, права рука не знає, що робить ліва.

Як розповіли нам у прес-центрі Львівської облдержадміністрації, питання соціального захисту перебувають у віданні заступника голови ОДА Олега Рудницького, а зв'язку — в іншого заступника — Івана Груника.

Що ж, відстань між їхніми кабінетами — кілька десятків метрів, які, мабуть, чиновникам важко подолати. Але ж сільським жителям, щоб отримати соціальну допомогу в банках, доводиться долати десятки кілометрів жахливими львівськими дорогами, якими вже й водії автобусів відмовляються їздити.

Та й сигнали з районів ідуть невтішні. Ось що пишуть поштовики голові Жовківської РДА Степану Ціолковському: «З метою недопущення підвищення соціальної напруги серед незахищених верств населення та збереження мережі «Укрпошти» просимо розглянути наше прохання щодо покращення доступності, зручності та збільшення обсягів виплат пенсій та соціальних допомог через поштову мережу».

Богдан КУШНІР.
Львівська область.

Від редакції.

«Голос України» планує в найближчих номерах продовжити тему виживання сільських поштових відділень у різних регіонах України й надати слово всім зацікавленим особам. Пишіть нам, чекаємо на ваші розповіді й пропозиції, як вижити сільській пошті.

Колаж Олексія КУСТОВСЬКОГО.

СПОРТ

Підніжка «Челсі» від «Ювентуса» і «Шахтаря»

UEFA CHAMPIONS LEAGUE

Футбол. Ліга чемпіонів. Груповий етап. 6-й тур. 5 грудня.

Група Е. «Челсі» (Англія, Лондон) — «Нордшелланд» (Данія, Фарум). 6:1.

«Шахтар» (Україна, Донецьк) — «Ювентус» (Італія, Турін). 0:1. Гол: Кучер, 56 (у власні ворота).

«Шахтар»: П'ятов, Срна, Кучер, Ракицький, Рац, Степаненко, Фернандіньо, Вілліан, Мхітарян, Тейшейра (Ілсіньо, 65), Едуардо (Девич, 46). **Тренер** — Мірча Луческу.

«Ювентус»: Буффон, К'єлліні, Барцальї, Бонуччі, Лігштайнер, Погба, Пірло, Асамоа, Відал, Вучінич (Матрі, 88), Джовінко (Джаккіріні, 90+2). **Тренер** — Антоніо Конте.

Рефері — Йонас Ерікссон (Швеція).

Донецьк. «Донбас Арена». 50 104 глядачі. Мінус 1 градус.

Група F. «Лілль» (Франція) — «Валенсія» (Іспанія). 0:1. «Баварія» (Німеччина, Мюнхен) — БАТЕ (Білорусь, Борисов). 4:1.

«Баварія» — 13 очок, «Валенсія» — 13, БАТЕ — 6, «Лілль» — 3.

Група G. «Селтік» (Шотландія, Глазго) — «Спартак» (Росія, Москва). 2:1. «Барселона» (Іспанія) — «Бенфіка» (Португалія, Лісабон). 0:0.

«Барселона» — 13, «Селтік» — 10, «Бенфіка» — 8, «Спартак» — 3.

Група Н. «Манчестер Юнайтед» (Англія) — ЧФР (Румунія, Клуж-Напока). 0:1. «Брага» (Португалія) — «Галатасарай» (Туреччина, Стамбул). 1:2.

«Манчестер Юнайтед» — 12, «Галатасарай» — 10, ЧФР — 10, «Брага» — 3.

Примітка. *Команди, котрі посіли перші і другі місця, виходять до плей-оф, треті — продовжать виступи в Лізі Європи.*

	В	Н	П	М	О
1. «Ювентус»	**3**	**3**	**0**	**12—4**	**12**
2. «Шахтар»	**3**	**1**	**2**	**12—8**	**10**
3. «Челсі»	3	1	2	16—10	10
4. «Нордшелланд»	0	1	5	4—22	1

З м'ячем Фернандіньо.

Головна подія в групі Е: «Шахтар» і «Ювентус» укупі вибили з турніру чинного переможця Ліги чемпіонів. Хоча інтрига залишалася до останнього моменту. «Челсі» розгромив данців, тож якщо б наш чемпіон обіграв «Стару сеньйору», то італійський клуб зійшов би з дистанції. Але цього не сталося. Хоч «Шахтар» і мав мотивацію у завершальному поєдинку (у разі перемоги або нічиєї «гірники» фінішували б у групових змаганнях на першому місці), але здійснити бажане йому так і не вдалося.

У першому таймі особливо цікавих подій ми не побачили. Зрозуміло, що це не викликало захоплення у глядачів. Утім, «Юве» і «Шахтар» можна було зрозуміти. Хіба вони зобов'язані були ламати шипи на бутсах? Адже рік завершується, сил не так вже й багато, тому й викладатися особливого бажання не було. Гості мали лише грамотно діяти в обороні, а господарям і поготів нічого особливого не треба було вигадувати. Хіба що своїх шанувальників не засмутити.

А от друга половина матчу розпочалася досить бурхливо. Обидві команди організували низку гострих моментів. Та забити вдалося тільки гостям. Лігштайнер з правого флангу виконав простріл на лінію воротарського майданчика, де Кучер у боротьбі із Джовінко переправив м'яча у власні ворота.

Цей епізод, власне, і вирішив долю зустрічі. А для «Челсі» він обернувся катастрофою. Після того, як «Ювентус» вийшов уперед, пристрасті на поле розгорілися з новою силою. І градус протистояння аж до останньої секунди поєдинку був на досить високій позначці.

— Результат зустрічі прокоментую так: хто хотів, той і переміг, — сказав **Мірча Луческу.** — Нас влаштовувала нічия, а «Ювентусу» потрібна була виключно перемога. Однак я вважаю, що сьогодні була рівна гра. Мої підопічні свою роботу виконали непогано. Але «Ювентус» діяв організованіше.

Звичайно, ми провалили іспит. Повторюю: у нас була різна мотивація. Я намагався переконати хлопців у важливості цього матчу, але вийшло так, як вийшло. Звісно, нам дуже бракувало Луїса Адріано. Він гравець світового рівня...

Фото з сайту ФК «Шахтар».

У Білонога відібрали олімпійське «золото»

Міжнародний олімпійський комітет позбавив медалей одразу чотирьох олімпійців Афін-2004, серед яких і наш Юрій Білоног, котрий тоді став чемпіоном у штовханні ядра. **Про це оголошено на прес-конференції МОК у Лозанні.**

Ще троє афінських олімпійців, в яких теж відібрали нагороди через позитивні повторні допінг-проби, також із пострадянського простору. Це стосується росіянки Світлани Кривельової, якій, до речі, «бронза» у штовханні ядра перейшла від дискваліфікованої за допінг співвітчизниці — Ірини Коржаненко. Тепер, за правилами, цю відзнаку мала б отримати Надія Остапчук з Білорусі, котра посіла четверте місце. Як відомо, вона цього року виграла Олімпіаду у Лондоні, а згодом була дискваліфікована за допінг.

Здадуть свої медалі ще двоє білоруських олімпійців: Іван Тихон, який здобув вісім років тому «срібло» у метанні молота, і бронзова призерка Афін у метанні диска Ірина Ятченко.

У серпні 2012 року, за кілька тижнів до закінчення терміну зберігання допінг-проб (за правилами, він становить вісім років) Всесвітня антидопінгова агенція (WADA) провела перевірку 110 з узятих 3667. Під час цієї повторної перевірки, позитивними були п'ять тестів — у всіх виявлений анаболічний стероїд оксандролон.

Замкнув неславний перелік російський важкоатлет Олег Перепечонов, відзначений в Афінах «бронзою». Однак, за інформацією МОК, рішення щодо нього ще не остаточне. Усі п'ятеро спортсменів вже завершили кар'єру. Юрій Білоног за час своїх виступів ставав чемпіоном Європи-2002 і бронзовим призером чемпіонату світу-2003.

На прес-конференції також стало відомо про відтермінування рішення щодо вилучення бронзової нагороди Олімпіади 2000 року у американського велогонщика Ленса Армстронга.

Заява про вилучення медалей у олімпійців Афін стала логічним продовженням політики президента МОК Жака Рогге, який погодився з посиленими засобами боротьби з допінгом, які запропонувала WADA.

— Відтоді (2004 рік) було досягнуто певного прогресу, нас поінформували про поліпшення тестів і нові способи перевірки, — розповів Жак Рогге. — Що більше у вас часу, то вища ймовірність того, що наука надаватиме у розпорядження кращі тести. Сьогодні розглядається пропозиція щодо поправки до кодексу WADA, щоб збільшити період покарання за позитивний допінг введенням тестування терміном до 10 років. Це нам дасть більше можливостей для обробки тестів. Але треба ще перевірити, чи зможуть проби витримати такий тривалий період.

Альбіна КРАСНОДЕМСЬКА.
Лозанна, Швейцарія.

Зобов'язали владні структури сприяти розвитку поштового зв'язку. Але що ми бачимо на практиці?

До Польщі пішки й без черг

У Шегині Мостиського району після реконструкції відкрили єдиний піший перехід через кордон. Пропускну спроможність збільшено з 2600 до 8500 осіб.

У 1997 році перехід «Шегині» відкрили як тимчасовий та експериментальний варіант. Це був невеликий павільйон модульного типу. Планували протягом 12 робочих годин пропускати до 300 громадян з Польщі та України.

Експеримент був настільки успішним, що з 2000 року пішохідний перехід почав працювати цілодобово. Тепер щодня піший кордон долають до п'яти тисяч осіб, в основному це учасники малого прикордонного руху з обох держав. Навіть під час реконструкції перехід не закривали.

Після завершення будівництва збільшено кількість смуг до чотирьох, по дві в кожному напрямку. Замість павільйонів з'явилися сучасні приміщення, обладнані новітніми технічними засобами контролю. Загальна площа будівель — понад 700 квадратних метрів. На реконструкцію витратили понад 6 мільйонів гривень.

У відкритті нового приміщення пішого переходу взяли участь голова Львівської облради Петро Колодій та голова ОДА Михайло Костюк. «Відкриття цього переходу, який відповідає всім сучасним вимогам, передусім є свідченням того, що Державна митна служба активно працює в напрямі розбудови інфраструктури, створення сприятливих умов для громадян, які перетинають кордон», — зазначив начальник Львівської митниці Сергій Попазогло.

Богдан КУШНІР.
Львівська область.

Під час відкриття після реконструкції єдиного в Україні міжнародного пішого переходу.

Фото прес-служби Львівської митниці.

Дилема Схід—Захід: ми знову на роздоріжжі

(ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.)

Одні країни вважали, що відносини з Україною мають бути жорсткими, інші (це передусім сусіди — Польща, Словаччина, Литва) побоюються, що різкий «бойкот» Брюсселя поверне офіційний Київ в обійми Москви. Як буде насправді, намагалися спрогнозувати вчора під час круглого столу в Інституті Горшеніна провідні експерти з міжнародних питань.

«Важко передбачити, що саме буде в документі по Україні», — визнала експерт Фонду Карнегі з Брюсселя Ольга Шумило-Тапіола. Водночас науковий директор Інституту євроатлантичного співробітництва Олександр Сушко сподівається на те, що в цьому документі Євросоюз чіткіше сформулює передумови, які можуть призвести до підписання Угоди про асоціацію. На думку експертів, укладення цього документа можливе вже в кінці 2013 року.

Песимістичний та оптимістичний сценарії

Заступник генерального директора Центру Разумкова Валерій Чалий уважає, що підписати Угоду про Асоціацію між Україною та ЄС можна буде на саміті Східного партнерства у Вроцлаві. Потім до двох років триватиме ратифікаційний період.

«Але це — оптимістичний сценарій. За песимістичним варіантом розвитку подій, який дуже часто стає реальним, ми можемо очікувати цих процедур після 2015 року, коли в Україні зміниться влада», — запевняв експерт.

Такої думки і його колега — Олександр Сушко: «Шанси на те, що ця угода буде підписана наступного року, є, але вони далеко не стовідсоткові. Європейський Союз має дуже великі застереження в розбудові відносин з Україною».

Не плутати інтеграцію та співпрацю

Проте найбільше експертів непокоїть не так патова ситуація з Угодою про асоціацію, як зміна зовнішньополітичного курсу держави взагалі.

«Питання зміни інтеграційного курсу з європейського на євразійський уже не розглядається як елемент м'якого тиску на наших партнерів в ЄС (мовляв, не візьмете нас сьогодні, підемо в іншому напрямку), а як реалістичний сценарій», — переконаний Валерій Чалий. На його думку, влада плутає поняття «інтеграція» та «співпраця». Й замість того, щоб співпрацювати зі східними партнерами, що для української економіки — справа вигідна, вона туди інтегрується, нехтуючи не лише громадську думку (згідно з опитуваннями Інституту Горшеніна, Центру Разумкова, євроінтеграцію підтримує понад 40 відсотків населення України), а й законодавство.

Нагадаємо: в законі «Про засади зовнішньої та внутрішньої політики» (стаття 11, пункт 2) чітко вказано, що однією з основних засад зовнішньої політики є: «Забезпечення інтеграції України в європейський політичний, економічний, правовий простір з метою набуття членства в Європейському Союзі». А намагатися приєднатися до східних і західних структур — означає штовхати українського воза одночасно в різні боки. Вочевидь, сумний досвід багаторічної багатовекторності доведеться пережити заново.

Тетяна ПАСОВА.

Президентом Швейцарії у 2013-му буде Улі Маурер

Швейцарський парламент обрав президентом конфедерації на 2013 рік 62-річного ультраправого міністра оборони, національного захисту і спорту Улі Маурера. Новий лідер країни визначається шляхом ротації семи членів Федеральної ради Швейцарії, і пан Маурер змінить на посаді представницю консервативно-демократичної партії Евелін Відмер-Шлумпф. Так, вперше за останні чотири роки конфедерацію очолить чоловік.

Посада президента в Швейцарії є здебільшого почесною, оскільки до його обов'язків входить очолювати зібрання уряду і представляти країну за кордоном під час державних візитів. Водночас Маурер продовжуватиме очолювати міністерство, і його позиція вважатиметься першочерговою з-поміж всіх семи членів Федеральної ради Швейцарії, адже з нього знімається підпорядкування іншим міністрам на рік призначення.

Щодо політики нового президента, очікується, що Маурер не підтримуватиме зближення з Євросоюзом, а саме ця тема викликає сьогодні в Швейцарії найгарячіші дискусії. Рівно 20 років тому, 6 грудня 1992 року, швейцарці виступили на референдумі проти входження країни до Європейського Економічного Простору (ЄЕП), і тепер, коли співпраця Швейцарії з її найбільшим торговим партнером — ЄС — регулюється понад 120 двосторонніми угодами, а тиск Євросоюзу щоразу збільшується, в швейцарському парламенті не вщухає полеміка щодо потреби наближення до ЄС, і зокрема, підписання угоди з ЄЕП.

Так само очікується, що Улі Маурер вестиме чітку лінію своєї партії щодо імміграційної політики. Ця тема також гостро постала в Швейцарії — через низку інцидентів, пов'язаних зі складною процедурою надання політичного притулку в країні, надто після недавнього самогубства російського іммігранта. Цей випадок посилив активність громадських організацій, що виступають за права людини, які тепер вимагають переглянути умови надання політичного притулку в бік спрощення.

Альбіна КРАСНОДЕМСЬКА.

ФОТОФАКТ

У столиці Південної Кореї — Сеулі — волонтери у костюмах Санта-Клаусів зібралися і станцювали під пісню популярного репера Psy «Gangnam Style» заради дітей, що народилися недоношеними.

Фото Xinhua/ Укрінформ.

На Черкащині активізувалися місцеві громади

Третій рік поспіль здійснюється на Черкащині міжнародний проект Євросоюзу та ООН «Місцевий розвиток, орієнтований на громаду».

Тепер у проекті задіяні дев'ять районів, котрі виконують програми з енергозаощадження, охорони здоров'я та водопостачання. Вже затверджено 50 проектів на понад 7 млн. грн.

Координатор проекту Євросоюзу та ООН у Черкаській області — Наталія Белюкіна повідомила, що наступним кроком програми активізації сільських громад буде допомога у створенні сільськогосподарських кооперативів у Звенигородському та Жашківському районах.

Лідія ТИТАРЕНКО.

ПЛАНЕТА

У білоруського колекціонера-нумізмата вилучили 310 монет

У пункті пропуску «Нові Яриловичі» під час здійснення митного контролю рейсового автобуса «Київ—Гомель» співробітники Чернігівської митниці та прикордонники у валізі білоруського колекціонера-нумізмата виявили пакет, в якому були загорнуті 310 монет іноземного та вітчизняного виробництва кінця XIX — середини XX сторіччя. Згідно з висновком експерта Чернігівського обласного історичного музею ім. В. В. Тарновського, 309 з них мають історичну цінність. Оскільки переміщення останніх через кордон можливе тільки за наявності спеціального дозволу уповноваженого органу контролю за переміщенням культурних цінностей, за даним фактом співробітниками митниці складено протокол про порушення митних правил за статтями 471 та 472 Митного кодексу України. Санкції статей передбачають не тільки конфіскацію предметів правопорушення, а й накладення на порушника штрафу.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Частина вилучених монет.

Фото прес-служби Чернігівської митниці.

Путін — третій у списку «Forbes»

Журнал «Forbes» опублікував рейтинг найвпливовіших людей у світі. На третьому місці — Володимир Путін. Його обігнали Барак Обама та Ангела Меркель. До списку увійшли політики, бізнесмени, топ-менеджери, «великі керівники» і філантропи.

Усього «впливових» у світі — 71 особа, а населення Землі — сім мільярдів. За яким принципом і хто визначав черговість цих могутніх і авторитетних людей, — малозрозуміло, туманно й позбавлено всякого здорового глузду. Як неможливо пояснити, що таке «впливовий» і де «впливовий», — в політиці, релігії, духовному житті чи, наприклад, у науці, армії чи в середовищі неформалів?

Можна погодитися, що можливо скласти список «найвідоміших». Тут критерій один — як часто ім'я публічної людини з'являється у світових ЗМІ. До слова, про мінливість земної слави. Віктор Гюго був упевнений, що після його смерті місто Париж перейменують на Гюго, а дружина Михайла Андрійовича Суслова вимагала від Брежнєва перейменувати місто Саратов на Суслов.

Тому одіозний рейтинг «Forbes» можна розглядати як звичайну агіт-акцію, як спосіб залучити покупця та рекламодавців.

Цілком зрозуміло, що рейтинги Барака Обами, Ангели Меркель і Володимира Путіна залежать не від їхніх особистих якостей — розуму, харизми, авторитету, а від ролі країн у світовій політиці, які вони очолюють. Але сьогодні Китай, Індія або, наприклад, Великобританія навряд чи поступляться США, ФРН або РФ у можливості впливати на міжнародні відносини.

До речі, на п'ятому місці опинився духовний лідер понад мільярд католиків — Бенедикт XVI, а Майкл Дьюк, виконавчий директор мережі магазинів Walmart, у яких працюють 2 млн. чоловік, — на 17-му.

Третє місце Володимира Путіна завойовано завдяки 1537 стратегічним ракетам, які стоять на бойовому чергуванні, запасам нафти й газу та величезній території Російської Федерації. Ці чинники цілком можуть виконати завдання «примусу до миру» чи перекрити газ для держави-сусіда й стратегічного партнера серед зими.

До речі, ніхто з українських «впливових» людей до списку журналу «Forbes» не потрапив...

Віктор ТИМОШЕНКО.
Москва.

Експертів непокоїть не так патова ситуація з Угодою про асоціацію, як зміна зовнішньополітичного курсу держави взагалі

Міжнародне рейтингове агентство Moody's Investors Service знизило рейтинг державних облігацій України на один щабель — з «B2» до «B3», прогноз — «негативний», *передає УНН, посилаючись на рішення агентства*

Держава починає боротися з валютними спекулянтами не словом, а ділом. Як повідомило на умовах анонімності джерело у МВС, спецнаряди української міліції проведуть рейд місцями підвищеної концентрації валютних спекулянтів, *повідомляє Главком*

Наука: ще не на колінах, але вже з простягнутою рукою

Учора науковці України полишили свої буденні справи і, навіть попри снігопад у столиці, нечищені вулиці та тротуари, таки вийшли на акцію протесту. Кілька сотень працівників установ та організацій Національної академії наук України влаштували пікет під стінами Верховної Ради. Від представників влади вони вимагали обіцяної фінансової підтримки.

Між тим, цікава навіть не стільки сама учорашня акція протесту, як її передісторія. Ще у жовтні, саме напередодні парламентських виборів, науковці уже планували вийти на вулицю. Звечора проанонсували свій мітинг, запросили на нього пресу. А вже зранку його скасували. Тоді пояснили: мовляв, уряд пообіцяв допомогти. Із представниками профспілки НАН України чиновники навіть підписали своєрідний протокол про співпрацю. Натомість, буцімто, «попросили» не виносити сміття із хати і не влаштовувати акції протесту. Науковці погодилися, свою обіцянку виконали. «Взаємності» ж від чиновників чекають і досі. Тепер, на жаль, доводиться констатувати: чимало часу втрачено, а проблеми не вирішено. І одна із найголовніших бід вітчизняної науки — недофінансування.

— Минулого року фінансування НАН було таке, що тільки на зарплати співробітникам виділили 70 відсотків від необхідного, — пригадує Тамара Кузнєцова, член ЦК профспілки працівників НАН України. — І так зване підвищення зарплат примушувало нас щоразу здригатися. Адже для нас це означало, що доведеться призупиняти дослідження і йти у відпустку за свій рахунок... В уряді нам пообіцяли, що наступного року наука отримає усе необхідне. У жовтні Прем'єр-міністр країни видав постанову і доручив закласти у бюджет на 2013-й наші вимоги.

В Академії наук тим часом порахували, що на все про все їм, як мінімум, потрібно 3 мільярди 115 мільйонів гривень, у тому числі 2,599 мільярда становлять видатки на оплату праці. Розрахунки передали чиновникам. А цього тижня, нібито, дізналися, що для НАН України по загальному фонду на наступний рік заплановано всього 2,570 мільярда грн. Чого знову не вистачить навіть на оплату праці.

— Це значить, що знову люди йтимуть у відпустку за свій рахунок. А ми і далі, наче у роки війни, сидітимемо у практично необігрітих приміщеннях. Та найстрашніше те, що наша влада не розуміє пріоритети розвитку держави. Без науки наша країна перетвориться на сировинний додаток з дешевою робочою силою, — каже Тамара Кузнєцова.

Хронічне недофінансування, природно, гальмує і розвиток вітчизняної науки. Неохоче йде туди, де немає грошей, і молодь. «Ви тільки замисліться: середній вік кандидатів наук в академії становить 50 років, докторів — від 60. Елементарна річ: через 10 років ми опинимось у ситуації, коли не буде тих, кому передавати знання», — каже провідний науковий співробітник Інституту ядерних досліджень Орест Поворознік. І якщо зруйновані заводи можна відновити за декілька років, то на відновлення втрачених наукових шкіл знадобляться десятиріччя, а то й сторіччя, — переконані науковці. Вони, між іншим, впевнені, що Україна ще може робити «проривні речі» у авіакосмічній галузі, у галузі нано- та біотехнологій тощо. Але для цього потрібне фінансування.

Попри те, що учасники мітингу мали гучномовець, їхні звернення, схоже, почуті не були. Коли стало відомо, що народні депутати таки проголосували за Закон України «Про Державний бюджет України на 2013 рік», наукові мужі зітхнули і почали поволі розходитися... Так і не отримавши відповіді на запитання: «А що ж далі?»

Віктор ДЕЙНЕКА.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Інші фото з цієї події шукайте в фотомагазині на сайті www.golos.com.ua.

Зі славним ювілеєм!

Кіннотником з першого курсу інституту вирушив на фронт у 1941 році Роман Дайдакулов захищати батьківщину. А боронити довелося ще й Польщу, Румунію, Угорщину і багато інших країн.

З того часу Роман Миколайович **(на знімку)** у своєму житті завжди захищав. Дітей і знання — коли працював вчителем і директором школи, людей і правду — коли друкував свої матеріали в десятках обласних і загальноукраїнських газет та виступав на радіо, ветеранів і повагу до них та військово-патріотичне виховання — коли працював упродовж багатьох років керівником пресгрупи обласної організації ветеранів.

Саме в цей час, не без допомоги Романа Дайдакулова, до 500 ветеранів Великої Вітчизняної отримували кілька років безплатно газету «Голос України».

Ще кілька днів тому Роман Дайдакулов, вчитель і журналіст, вкотре зустрічався зі студентами, а днями йому виповнилося 90 років. Ювіляра привітали представники громадськості, ветеранської організації та журналістської спільноти. А він читав свої останні вірші та, сповнений творчих задумів, жалкував тільки, що не всі задуми встиг здійснити...

«Голос України» приєднується до численних вітань.

Фото Петра МЕЛЬНИКА.

Фінансування будівництва сміттєзаводу очікують із 2014 року

У Чернігові підписано угоду між управлінням ЖКГ Чернігівської міської ради та ПП «Сейл прайс компані» про розробку бізнес-плану щодо будівництва сміттєпереробного заводу.

Як повідомив міський голова Олександр Соколов, в обласному центрі реалізовуватиметься єдиний в Україні пілотний проект, що передбачає введення в експлуатацію підприємства з переробки твердих побутових відходів. На розробку бізнес-плану його будівництва з міського бюджету вже навіть виділено 99 тисяч гривень. Передбачається, що завод використовуватиме технологію переробки сміття на паливо для ТЕЦ. Водночас для реалізації проекту необхідно успішно пройти всі погоджувальні процедури, а також отримати кредит у Світовому банку.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігів.

Подаруйте «Голос України» підшефному ветерану!

5 грудня, коли світ відзначав Міжнародний день волонтера, в Кам'янці-Подільському стартувала акція «Подаруй газету «Голос України» ветерану та інваліду».

Її розпочали учні загальноосвітньої школи №15, а волонтерські загони в кожному навчальному закладі підхопили цей почин. Діти допоможуть тим, хто навіть не завжди виходить з дому через стан власного здоров'я, щодня відчувати пульс життя країни, отримуючи та читаючи головний інформаційний вісник держави. Волонтери залучатимуть у спонсори депутатів, підприємців, батьків, щоб із першого січня 2013 року «Голос України» прийшов у домівки тих, хто потребує його не менше, ніж ліків чи хліба.

Сподіваємося, почин юних кам'янчан підтримають і в інших містах та селах України, адже в кожної школи, кожного класу є підшефні фронтовики чи люди з обмеженими фізичними можливостями. Не залиште їх без улюбленої газети!

Віра ШПИЛЬОВА.

Хмельницька область.

На знімку: волонтери складають присягу спадкоємості поколінь у музеї Великої Вітчизняної війни гімназії №14.

Фото автора.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Про небезпеку радіо не повідомить

У Сумах нинішнього року зникло 5 тисяч радіоточок. Цією обставиною занепокоєний начальник міського відділу з питань надзвичайних ситуацій Олександр Даниленко. Він вважає тривожними результати останньої перевірки системи оповіщення населення обласного центру. Крім того, що в багатьох квартирах через відсутність радіоточок люди не почують повідомлення, під час перевірки чомусь не спрацювали вуличні сирени. У лікарнях, школах, дитячих садках і бібліотеках масово обрізають проводове радіо, хоч абонплата за користування ним — символічна. Тим часом на утримання системи оповіщення з міського бюджету щорічно витрачається 100 тис. грн. Виходить, ці гроші фактично викидаються на вітер. У нових житлових будинках радіоточки навіть не проектуються, бо обов'язковість цього не передбачена чинним законодавством.

Володимир ЧЕРНОВ.

Подарунок від урагану

Завдяки нещодавньому урагану в Херсоні... з'явиться ще одна новорічна ялинка. Серед 29 дерев, що повалив буревій на вулицях міста, опинилася й декоративна туя заввишки понад п'ять метрів, яка прикрашала газон перед міською радою. Дерево з пошматованим корінням вже не ростиме, тому комунальники вирішили подарувати йому на час зимових свят друге життя: тую прикрасять і встановлять у центрі міста як ще одну муніципальну ялинку, повідомили в управлінні громадських зв'язків Херсонського міськвиконкому.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

ЦИФРА

1 000 000 000

туристів протягом року відвідали Львів. Це на 20% більше, ніж торік. Вони залишили у місті понад 400 тисяч євро. До міської скарбниці від туризму надійшло два мільйони гривень. Як розповіла начальник управління туризму Львівської міськради Надія Радіоненко, ці цифри досить умовні, бо частина туристів проживала у приватних квартирах. Великого напливу туристів очікують напередодні Різдвяних свят. Розраховують, що наприкінці грудня під час акції «До Львова за півціни» місто відвідають ще 40 тисяч гостей.

Богдан КУШНІР.

Головну ялинку запалить Святий Миколай

Головну новорічну ялинку в туристичному Кам'янці-Подільському офіційно запалять 19 грудня, у День Святого Миколая. Тоді ж тут запрацює й резиденція Діда Мороза, який даруватиме дітям подарунки. Торік саме так розпочалися Новорічні свята, що дуже сподобалося мешканцям, а особливо малечі. Уже традиційним стало встановлення ялинок в усіх мікрорайонах міста. Але наразі бракує бюджетних коштів на придбання прикрас. Міська влада запевняє, що знайде вихід із цієї ситуації, адже улюблене свято не можна зіпсувати.

Віра ШПИЛЬОВА.

На постах ДАІ можна зігрітися

У Чернівецькій області на п'яти стаціонарних постах ДПС ДАІ, що розташовані на в'їздах і виїздах із регіону, під час морозів можна буде перепочити та погрітися. Всі ці пости оснащені необхідними засобами для надання допомоги водіям. Також тут готові забезпечити учасників дорожнього руху інформацією стосовно стану доріг.

Сергій СУЛИМА.

На Новорічні та Різдвяні свята призначено 210 додаткових поїздів (прес-служба Мінінфраструктури України)

Ключі від нових квартир — до свята

В Одесі на вулиці Щорса справили новосілля 190 родин військовослужбовців. Ключі й ордери на новенькі квартири до Дня Збройних Сил України їм вручав виконувач обов'язків міністра оборони України Дмитро Саламатін.

Найближчим часом ще 60 військовослужбовців справлять новосілля, а Одеська міська рада в рамках державної програми закупить 5 квартир для воїнів-афганців.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.
Одеса.

ФОТОФАКТ

У столиці з нагоди 21-річниці Збройних Сил України відбулася церемонія покладання квітів до могили Невідомого солдата та пам'ятника тричі Герою Радянського Союзу, маршалу авіації Івану Кожедубу в Парку Слави за участю виконувача обов'язків міністра оборони України Дмитра Саламатіна.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

ВІСТІ З ЛУГАНЩИНИ

У боротьбі з туберкульозом хворіють медики

За п'ять років первинна захворюваність на туберкульоз скоротилася в регіоні на 28,5 відсотка, а рівень смертності від цієї хвороби — на 27 відсотків. Однак фахівці відзначують: якщо захворюваність на туберкульоз дітей від народження до 14 років має стійку тенденцію до зниження, то серед підлітків зросла на 6,8 відсотка.

Заввідділом особливо небезпечних інфекцій обласної СЕС Валентина Черкасова пояснює це тим, що хворобу виявляють запізно. Крім того, вона відзначає високу захворюваність медпрацівників. Так, з початку року на туберкульоз захворіло близько 20 медиків. Тому учасники громадських слухань з питань боротьби з цим небезпечним захворюванням, які відбулися в Луганську, зробили акцент на тому, що охороні здоров'я медиків варто приділяти більше уваги.

Загинули мисливці за металом?

Біля входу в покинуту штольню біля селища Бокове-Платове Антрацитівського району виявлено тіла двох чоловіків. Правоохоронці під час слідства відпрацьовують кілька версій події. Найімовірніше, що загиблі були мисливцями за металом, який залишилися в закритій шахті. Причина смерті двох людей — асфіксія в результаті отруєння чадним газом.

Формують трансплантологічну службу

В області готуються до проведення операцій з трансплантації нирки. Дев'ять лікарів уже пройшли навчання на базі Запорізької медакадемії післядипломної освіти та готові виконувати ці складні операції. Як зазначили в обласному Центрі здоров'я, у регіоні трансплантологічна служба лише починає формуватися. На базі Обласної клінічної лікарні та Луганського державного медичного університету створено регіональний Центр інноваційної хірургії, трансплантації органів та інших анатомічних матеріалів. Сьогодні в Україні роблять пересадку печінки, серця, рогівки ока, але найчастіше проводять саме трансплантацію нирок. Скоро це робитимуть і в Луганську.

Алла АНТІПОВА.

ФОТОФАКТ

Попереднє тестування донорів крові — студентів Національного університету «Харківський політехнічний інститут» — у День донора в університеті.

Фото В'ячеслава МАДІЄВСЬКОГО (Укрінформ).

Через борги Калуш може залишитися без води

Комунальне підприємство «Водотеплосервіс», що забезпечує мешканців Калуша водою та теплом, за спожиту електроенергію боргує приватному акціонерному товариству «Прикарпаттяобленерго» понад півтора мільйона гривень.

Заступник директора з енергозбуту товариства Наталія Любич повідомила: «Якщо оплату не буде здійснено, то відповідно до норм чинного законодавства ми припинимо електропостачання комунальному підприємству». За її словами, калуські комунальники не лише не гасять заборгованості, а й накопичують її з місяця в місяць. Станом на 3 грудня їхній борг становить 1572,2 тис. грн.

Як повідомили в енергокомпанії, проблеми з цим споживачем у них виникають постійно. Енергетики не раз зверталися до керівництва підприємства-боржника, йшли на зустріч, але ситуація залишалася незмінною.

Розуміючи серйозність наслідків відключення підприємства, адміністрація «Прикарпаттяобленерго» не втрачає надії, що попереднього домовленість про реструктуризацію боргів виконають і їм не доведеться вдаватися до надзвичайних заходів.

Галина БРУХАЛЬ.
Івано-Франківська область.

Зробіть «люкс»-палати для дітей

У відділенні для грудних дітей Миколаївської міської лікарні №2 тепер найсучасніші умови для лікування наймениших пацієнтів. 5 грудня відділення урочисто відкрили після ремонту та повного оснащення найсучаснішою медичною апаратурою та обладнанням. Тут лікують дітей віком від одного місяця до 3 років з інфекційними, пульмонологічними, алергологічними, нефрологічними, кардіологічними, неврологічними, гастроентерологічними патологіями.

Головний лікар закладу Олександр Плиткин розповів «Голосу України», що другий рік їхніми шефами є СП «НІБУЛОН». Воно вдихнуло нове життя в чотириповерхову будівлю, яка десятиліттями не оновлювалася. Спонсори також закупили нові меблі та побутову техніку. Так, підприємство відгукнулося на благодійну акцію «Подаруй здоров'я дітям», яку до Дня Святого Миколая щороку організовує міський голова Володимир Чайка.

— У кожному медичному закладі, де лікують дітей, усі палати мають бути класу «люкс», — зазначив Герой України, генеральний директор СП «НІБУЛОН» Олексій Вадатурський. — У нашому місті багато заможних людей, і в усіх є маленькі діти, онуки, які час від часу хворіють. Тож потрібно пам'ятати, що за гроші здоров'я не купиш: його можуть повернути лікарі, якщо постійно вкладати кошти, щоб у дитячих лікарнях були найкращі умови та можливості для лікування.

Олександра МЕНТЕЛЬ.
Миколаївська область.
Фото автора.

У двомісній палаті-боксі всі умови для лікування дитини й догляду за нею кимось із рідних.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...у Луцьку завжди було добре пиво

Виставка «Викотіть бочки... З історії пивоваріння в Чехії та на Волині» відкрилася у Волинському краєзнавчому музеї. Її організаторами, крім, власне, самого музею, директором якого є Анатолій Силюк, стали Надзвичайний та Повноважний Посол Чеської Республіки в Україні Іван Почух, Генеральний Консул Чеської Республіки у Львові Давід Павліта та голова правління ВАТ «Луцький пивзавод» Анатолій Конзера.

Археологи довели, що волиняни з прадавніх часів вирощували на своїй землі ячмінь, який був основою для приготування цього напою. Поборові документи пізнього середньовіччя з волинських шинків та корчем свідчать про значне переважання пива над горілкою, яка тоді лише почала завойовувати популярність.

Розвиток пивоваріння на Волині у XX столітті пов'язаний з переселенцем з Чехії Вацлавом Земаном (1854—1938), який 1888 року збудував у Луцьку свою першу броварню. Споруда того заводу й досі збереглася і є чи не єдиною пам'яткою промислової архітектури тієї доби в обласному центрі.

Серед перших відвідувачів виставки були представники місцевої чеської громади. Зауважимо, що на довоєнній Волині жило багато чехів-колоністів, у Луцьку діяла чеська школа. І сьогодні чеська громада у Луцьку досить активна, це підтвердив підготовлений нею прекрасний концерт.

Микола ЯКИМЕНКО.
Волинська область.

На знімку: старовинні пивні кухлі.

Фото автора.

...прокуратура Вінниччини вимагає позбавити ліцензій чотири охоронні фірми

Чотири подання внесено прокуратурою Вінницької області у зв'язку з порушеннями, виявленими в приватних охоронних фірмах. Керівництво обласної міліції зобов'язане притягнути винних осіб до відповідальності і вирішити питання про анулювання ліцензій на право займатися охоронною діяльністю структур, у яких виявлено порушення чинного законодавства.

За інформацією прес-служби обласної прокуратури, посадові особи одного із товариств, що надає послуги з охорони об'єктів, залучають до служби працівників, які не пройшли відповідний курс навчання та підвищення кваліфікації. У багатьох охоронних товариствах економлять, не включаючи до штатного розпису працівників, відповідальних за організацію і проведення заходів охорони.

Ще одне порушення пов'язане з відсутністю контролю за виконанням персоналом охорони покладених на нього обов'язків. Виявлено й факти, коли керівники окремих охоронних фірм не допускали до перевірки посадових осіб органу з питань ліцензування.

Позбавлення ліцензії суб'єкта охоронної діяльності є однією з підстав для його ліквідації. Та якщо усунути виявлені недоліки, можна працювати й далі. Головне — не допускати їх у майбутньому, наголошують у міліції.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

У Криму стартує конкурс на найоригінальнішу новорічну ялинку «Ялинка як арт–об'єкт». Про це нашому кореспонденту Роману Черьомухіну *повідомили в прес–службі Республіканського комітету АРК з охорони навколишнього природного середовища*

«АероСвіт» продовжує переговори з аеропортом «Шереметьєво» про реструктуризацію заборгованості з урахуванням погашення її основної частини до 10 грудня. У зв'язку з цим компанія підтверджує намір і надалі виконувати рейси до цього московського аеропорту, *повідомляє РБК–Україна*

Як авторові не закортіло битися об заклад із колегою

Історія про те, як зухвало не виконуються особисте розпорядження Президента України і постанова Кабінету Міністрів, і за це нікому не влетіло на горіхи

ПОВЕРТАЮЧИСЬ ДО НАДРУКОВАНОГО

2 листопада «Голос України» виступив із статтею «Де ті «трудящі», на прохання яких усе у нас робиться?», яка суттєво вирізнялася серед «каменепаду» так званих об'єктивних експертних оцінок, що заполонили українські ЗМІ. В «оцінках» йшлося про біду, яка начебто має прийти в Україну в разі виконання Постанови Кабінету Міністрів №912 від 1.10.2012 р. «Деякі питання забезпечення стабілізації роботи електрометалургійних підприємств».

А ми звертали увагу на інше — що постанова, яка з 10 жовтня набула законної сили, станом на 1 листопада ще не виконувалася. Це по-перше. А по-друге, постанова всього лиш передбачає продаж нищі електрометалургійних підприємств, у тому числі Запорізькому та Стахановському феросплавним заводам, електроенергії за ціною її експорту до Росії, Білорусі, Польщі тощо. Ми дивувалися тому, що окремі експерти заливалися слізьми через те, що такий продаж може відбутися — хай і на відстань майже прямої видимості, наприклад, від Запорізької АЕС і до Запоріжжя. З іншого ж боку, ніхто не проронив і сльозинки, що й сьогодні, й учора електроенергія за точно тією ж ціною вже транспортується, але на відстань не менше 500 кілометрів до найближчого кордону.

Як зупинили два заводи і до 1400 безробітних додали ще 3600

Цікаво, що на час нашої публікації уже з'явився новий документ Кабінету Міністрів, а саме — Постанова №1011 від 31.10.2012 року, якою названа вище Постанова №912 уже повторно вводилася в дію, але з 12 листопада.

Бо численні робочі групи з представників поважних міністерств і відомств, загальним числом у кількості 13, так і не змогли належним чином і вчасно доопрацювати меморандум взаємодії, наприклад, з феросплавниками.

Хоча при ознайомленні з тими доопрацюваннями не полишає відчуття, що всі зусилля були витрачені лише на перелицювання відомих рядків «перочинний ножик» у «ножик перочинний». Тобто, все звелося до якихось лінгвістичних вправ, щоб від перестановки слів аж ніяк суть речень не змінювалася. Наприклад, було «Меморандум про взаєморозуміння», а стало «Меморандум взаєморозуміння» тощо.

Хоча не лінгвістикою єдиною. Були й доопрацювання, які дуже своєрідно торкалися поліпшення, наприклад, технології виробництва феросплавної продукції. «Критерієм віднесення підприємств до учасників Меморандуму є таке: питома вага витрат на електроенергію у собівартості металургійного виробництва має знижуватися не менше, ніж на 20% чи на 10% щорічно».

Скажемо відразу, що це цікава постановка питання із розряду тих, що, наприклад, ставилися б збірній України з футболу: «щорічно вигравати в збірної Іспанії або хоча б у Німеччини». За таку установку у світі засміють, але подібні витівки з електрометалургами не викликають навіть посмішки. Сучасні досягнення науки і технології хоч і дозволяють теоретично досягти скорочення витрат електроенергії на 1—1,5 відсотка, але не за рік, а за набагато більший проміжок часу. До речі, наприклад, флагман галузі Нікопольський завод феросплавів — один із світових лідерів за показником витрат електроенергії на одиницю продукції. Куди ж ще далі скорочувати витрати електроенергії?

Але і з 12 листопада Постанова №912 не запрацювала. Скажемо більше: не запрацювала вона і з 1 грудня. І через те Запорізький та Стахановський заводи змушені були почати процес зупинки виробництва. Бо після чотирьох етапів тільки цьогорічного підвищення цін на електроенергію останні зросли на 10,8 відсотка. Але й минулого року ціни не стояли на місці — протягом 2011-го вони піднімалися 8(!) разів, загалом на 21,4%; та й у 2010 році хоч тариф піднімався «всього» чотири рази, але надзвичайно потужно — сумарно на 30,9%.

Усе це призвело до того, що тариф (за першим класом споживання) сягнув 93 доларів за 1 мегават. Тут не зайве додати до цього таке: з 1 січня 2011 року 40% виробництва Запорізького заводу феросплавів (ЗЗФ) було переведено на другий клас споживання. Тобто простим розчерком чиновницького пера — це ще зайві 30% тарифу. Зрозуміло, що цех №4 (а мова саме про нього) відразу став.

А вже тепер двомісячний саботаж урядової постанови (звичайно, ми такі наївні, що й вірити не бажаємо — ухваленої під вибори, з тим прицілом, що її виконувати ніхто й не збирався) змусив зупинити заводи. Бо вони ж не можуть довго працювати собі в збиток.

Хтось втрачає, а хтось і знаходить...

А збитки, зауважимо, через непомірні електротарифи колосальні. Коли 2010 рік (економіка тоді чи перебувала в кризі, чи тільки-но з неї виходила) ЗЗФ завершив із чистим прибутком у 105,413 млн. грн., а СФЗ — у 5,542 млн. грн., то вже 2011 року, коли весь світ почав виходити з рецесії, згадані підприємства зазнали чистих збитків відповідно на 758,920 млн. грн. і 235,161 млн. грн. Поточний рік не став та й не міг стати хоч трохи кращим — збитки, наприклад, Стахановського феросплавного заводу (СФЗ) за дев'ять місяців сягнули 175 млн. грн.

У середині серпня обидва заводи оголосили про зупинку з 15 жовтня. Мабуть, тому й затіяли окремі можновладці гру з феросплавниками: пообіцяємо економічно обґрунтований тариф, вибори минуть, то й про домовленості можна забути.

До речі, зауважимо, що в Стаханові, де вже вдалося зупинити не тільки всі шахти, на одній із яких легендарний шахтар, ім'я якого носить місто, вершив свій рекорд, а й майже всі інші підприємства, єдиним світлим промінчиком був саме СФЗ. А з його зупинкою тут настане повний, як місцеві кажуть, «депресняк». Тепер Запоріжжю та Стаханову доведеться забути про високі відрахування в бюджет і додаткову так звану спонсорську допомогу. Крім того, нам уже доводилося писати, що річний простій лише цеху №4 Запорізького заводу призвів до ЗБИТКІВ ДЕРЖАВИ у майже мільярд гривень — бо на таку суму завод не купував електроенергії. Тепер же, із повною зупинкою заводу, вони збільшаться щонайменше вдвічі. Ще мільярд збитків може з'явитися через зупинку Стахановського заводу.

У травні тут усе ще працювало.

Таким чином, три мільярди на рік для нашого бюджету, схоже, не гроші? Це попри сумні соціальні наслідки не лише для Запоріжжя і Стаханова, а й Запорізького та Луганського регіонів у цілому. Дякувати треба чиновникам та декому ще.

Зрозуміло, що читач вже тертий життям, і розуміє, що просто так гасло «Три мільярди — не гроші!» не реалізується. І просто так доручення Президента і постанови уряду відверто і зухвало не саботуються. Бо хоч Україна і не Росія, але й у нас подібні речі не дуже вітаються. Зрозуміло, що коли хтось втрачає, то хтось знаходить. Хто? А хто в нас монополізував вітчизняну електроенергетику?

Під чиїм тиском відбувається постійне підвищення енерготарифів для вітчизняної промисловості, про яку так усі дбають, а вона вже ледь жевріє? Чий чистий прибуток на тлі збитків практично всіх, наприклад, металургійних підприємств України, становив 2011 року 2,8 млрд. гривень?

А це (тільки не падайте зі стільця) у 710 разів більше, ніж прибутки попереднього року. А хто в нас контролює 99,6% експорту електроенергії? Хто наростив цей експорт за 10 місяців поточного року на 62 відсотки? За цінами, ще раз підкреслимо, на 30 відсотків нижчими, ніж встановлені феросплавникам України. Бо хто ж ще, як не українська держава, підтримає виробника Росії, Польщі, Словаччини та інших країн?

Відповідь одна: Донбаська паливно-енергетична компанія (ДПЕК). При цих словах наш читач хіба що розгнівається на автора за дуже багато сказаних слів, коли треба було відразу назвати всього лиш одну абревіатуру, і все всім стало б зрозумілим: і саботаж, і меморандум, і збитки держави, за які нікому нічого...

Наостанок ще одне. В Запоріжжі мало не щотижня циркулюють уже нові «оцінки експертів», що власники ЗЗФ ледь не самі просяться, щоб продати свій завод добродію, який є фактичним власником згаданої ДПЕК. Так ось, мій колега, який у темі металургії вже десятки років, із цього приводу взявся битися об заклад, що в разі, коли продаж колись усе ж відбудеться, то феросплавному заводу не лише посиленим темпом перерахують усю електроенергію з 1 жовтня, а й продовжать оптовий тариф назавжди.

Я не став сперечатися...

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.
Запоріжжя.

Фото автора.

Шовковий шлях до визнання

Чому так важко здолати його провінційному митцеві

Чесно скажу, прохання інформаційно підтримати одну з хмельницьких вишивальниць зустріла без ентузіазму. Одразу згадався з десяток імен майстринь та їхні роботи. Хоч би які гарні вони були, скільки можна писати про оту голочку з ниточкою та сакраментальний хрестик. Одне слово, журналістською знахідкою таку тему не назвеш.

І все-таки з вишивальницею ми зустрілися.

Нитка — як волосина

— А що ж ми розкажемо? — несподівано запитала мене Надія Головачук. — Ну, є така собі жінка, яка сидить день і ніч за п'яльцями, вишиває квіточку і потім не знає, що з усім цим робити. Кому це цікаво? Як не розповідай, а через слова роботи не побачиш.

Такий початок дещо спантеличив. Усе стало на місце, коли почали роздивлятись вишивки. І ті, що вдома на кухні, і ті, які бачили навіть президенти.

Їх справді треба бачити. Бо й вишивками назвати важко. Це більше нагадує тонкий живопис, але техніка виконання — голка, нитка і полотно. Дуже хочеться доторкнутися: з чого і як це зроблено. Ефект цікавий і несподіваний — квіти на полотнах такі об'ємні, ніби живі. Вишиті нитками, що часто не набагато товщі за волосину.

Матеріали — не якісь спеціальні. Важливо — щоб нитки були дуже якісні. І ще — багата палітра кольорів. Якщо знаходить потрібний відтінок, то за потреби розділяє скручену нитку до найтоншої складової.

Як назвати цю техніку? Гладь? Але фахівці кажуть, що це унікальний авторський стиль вишивання. Аналоги знайшли аж у... XVIII столітті. Тобто Надія Головачук шиє, сама того не знаючи, так, як це робили елітні майстрині доби козацького лицарства.

Мабуть, головна особливість цього стилю не в кольорах, а в надзвичайній тонкості та філігранності роботи. Великі полотна розшиваються крихітними стібочками, довжина яких не більш як півтора-два міліметри. При тім палітра тонів на кількох квадратних сантиметрах — це десятки кольорів.

Усе дуже просто: треба покласти на тканину маленький стібок правильного кольору в правильному напрямку. І на полотні уже не вишивка, а майже живопис. Від робіт фарбами їх відрізняє те, що переходи тонів та кольорів надзвичайно тонкі. Жоден пензель не зробить такого делікатного мазка. Та й про те, щоб фарба вигравала у променях світла так, як шовкова нитка, теж не може бути мови.

Не всяка вишивка творчість

Коли Надія Головачук каже таке при інших вишивальницях, ті ображаються. А Надія стоїть на своєму:

— Про який політ фантазії можна говорити, коли майстриня просто рахує кількість хрестиків одного кольору на схемі й механічно переносить їх на полотно? Так, ця робота потребує терпіння, уваги і часу. І любові теж. Але не те що творчості, а й натяку на неї в цьому немає.

Полотна Надії шаблонними ніяк не назвеш. Не дивно, що кожен розпитує, як це робиться, як досягається такий ефект.

Аби розкрити його для самої себе, мисткині знадобилося ціле життя. Як у багатьох сільських українських дівчат, її дитинство не обійшлось без серветок та фіранок, на які були покладені перші кольорові хрестики. Одні забувають про цю дитячу забавку, для інших вишивка — захоплення на все життя. Тож і Надія ніколи не відкладала надовго нитку з голкою. Але минув не один рік, поки наважилася створити щось своє. Спілкувалася з художниками, вишивальницями та ткалями високого класу. Саме вони щоразу підштовхували, щоб відступила від традиційної схеми.

Уже з перших авторських робіт стало зрозумілим, що у світі вишивки з'явився талановитий художник. Відтоді, як Надія вишила свою першу пелюстку, вона назавжди забула про чужі схеми і сюжети. На полотнах розквітають тільки її квіти та букети.

— Не раз чула, як мої роботи порівнювали із полотнами Катерини Білокур, — розповідає. — Одне те, що твоє ім'я згадують поряд із такою художницею, вже приємно і почесно. Але іноді в цих порівняннях є і такий підтекст: а в неї було інакше, тому і ти так роби. А я не хочу так, як у когось. Нехай це й був великий талант, але чужий. А я хочу, щоб усе було моє. Не таке, інакше. Але — моє.

Талант не шаблон

Було, Надію винуватили в тому, що її вишивка така досконала, що в ній не знайдеш жодної зачіпки — ні хвостика від нитки, ні кривого стібка, ні неточної лінії. Дехто навіть плутав її рукоділля із машинною вишивкою, зробленою на основі складної комп'ютерної графіки — не вірилось, що людська рука здатна на таку філігранну роботу. Тож не раз доводилось давати швидкі майстер-класи прямо на виставках: дивіться, все зроблено руками й душею.

Бувало й таке: радили подивитись на твори тих майстринь, які навчилися поєднувати автентичну вишивку з сучасними попсовими тенденціями — мовляв, учись догодити публіці. Але найбільше Надію вразила відповідь мистецтвознавців з поважного столичного музею. Туди надіслала знімки своїх робіт із проханням організувати виставку. Перший телефонний дзвінок із музею окрилив: роботи унікальні, таке навряд чи ще десь побачиш.

А згодом відповіли офіційні: і черга у залі велика, і майстрині ще варто було б повчитись у... вишивальниць XVIII століття. Мовляв, між ними та роботами автора є велика схожість.

Надія не проти — вчитись. Але не може зрозуміти, для чого ж відправляти її на кілька століть назад? Адже ось вона, сучасна вишивальниця, ось її роботи, аналоги для яких знаходять в унікальних історичних зразках. То чому ж не показати її вишивки широкому загалу?

Якби ми вміли гордитись

Багатьом провінційним митцям шлях до визнання не вдається здолати. Не так через брак таланту, як через глухий мур інформаційних бар'єрів, відсутність спонсорів і дуже скромні статки, що не дозволяють орендувати виставкові зали. Сказати, що Надію Головачук не знають і не визнають, було б неправдою. Десятки виставок у Хмельницькому, і спроби підкорити столичного глядача — все це було. Має звання заслуженого майстра народної творчості. Робота подільської вишивальниці навіть з'явилась у президентській родині. Але це — лиш окремі спалахи. Десятки унікальних робіт — або у сховищах, або у шафах поряд із домашньою білизною.

«Для чого я вишиваю? — не раз питає себе Надія. — А головне — для кого?»

Кажуть, геніальні роботи завжди проб'ються до шанувальників і покупців. Ця теза не витримує випробування життям. На скромну викладацьку зарплатню, яку отримує Надія, спробуй хоча б матеріал для роботи закупити. А зробити виставку в іншому місті? Пакування та перевезення, охорона, оренда залу — це не одна тисяча гривень. Такої розкоші вишивальниця не може собі дозволити. Та й у художніх салонах, де буває грошовита публіка, важко знайти місце для робіт.

Зате практично щоразу після організації виставок знайдеться хтось із впливових чиновників, і делікатно натякне, що непогано було б залишити одну з робіт «як дарунок». І багато митців змушені «віддячувати» саме так, бо грошей у них немає.

Надія свої роботи не те, щоб цінує, але ціну їм знає. Якось одну вишивку подарувала знайомим, що їхали за кордон. Там українським шедевром були вражені. І власники роботи не встояли перед умовляннями й перед ціною не в одну тисячу євро.

Коли Надія почула це, стрепенулася: невже змогла би не просто показуватись на виставках, а ще й продавати картини в Європі? Та де там. Вивезти хоча б одну вишиту картину за кордон автор не може — держава не хоче ділитись зі світом своїм багатством. Але й заробити художникові не дає — ні тут, ні там.

Дивно у нас виходить. Спочатку вперто не хочемо помічати талановите і незвичне. А потім усі в один голос зітхаємо: чому ж не помічали?

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

Фото автора.

Полотна Надії Головачук шаблонними ніяк не назвеш. Не дивно, що кожен розпитує, як це робиться, як досягається такий ефект. Аби розкрити його для самої себе, мисткині знадобилося ціле життя.

Розправа над рожевими мріями,

або «Не для преси» з кабінету дитячого гінеколога...

ЗНАК БІДИ

Попри нашу емансипованість, у соціумі завжди будуть жіночі теми, винесення яких на широкий загал вимагає особливої делікатності. Насамперед тому, що стосуються вони інтимного боку життя. Україна споконвіку наслідувала принципи родинної педагогіки, за якої здоров'я жінки — майбутньої матері — оберігалося традиціями стосовно дівочої цноти та подружньої вірності.

Ще років двадцять тому майже в кожній родині було двоє-троє діток. Нині головними причинами низької репродуктивності родин називають матеріальні проблеми, тоді як насправді дамоклевим мечем материнства є недостатнє здоров'я жінок, а також високий рівень безпліддя в подружніх пар. Із десяти породілей пологових будинків лише дві-три не мають фізіологічних відхилень. Та, незважаючи на це, заступник начальника Управління охорони материнства, дитинства та санаторного забезпечення МОЗ України Валентина Коломейчук стверджує, що нині, щоб хоч трохи поліпшити демографічну ситуацію у країні, кожна українка дітородного віку має народити 3—4 дитини...

Чи реально це? Дитячий гінеколог жіночої консультації №6 міста Миколаєва Олена КРАСУЛЯ **(на знімку)** *вважає, що природа — суворий суддя людських помилок. Дорога до материнства має починатися ще в дитячому віці.*

Черга під «наймолодшим» кабінетом...

— Олено Станіславівно, я звернула увагу, що біля дверей вашого кабінету помітна черга. Невже настільки затребувана нині медична допомога дитячого гінеколога?

— У середньому за свою зміну я приймаю 26 малих пацієнток. До нас у поліклініку здебільшого звертаються дівчатка Заводського району Миколаєва. Крім того, приймаємо й дітей із двох сільських районів області — Снігурівського та Веселинівського. В області ще мало дитячих спеціалістів. Навіть у Миколаєві не в кожній жіночій консультації є дитячий гінеколог. Ми оглядаємо всіх діток перед тим, як їм іти в дитсадок, а також перед школою. Колись, років 6—7 тому, такі огляди були за бажанням батьків, тепер — в обов'язковому порядку. Приходячи до навчального закладу, ми тоді нерідко стикалися з фактами, коли мами влаштовували гінекологу пікет. Доводилося переконувати їх, що тільки в ранньому віці можна виліковувати вроджені вади або ту-таки патологію, яка протікає приховано. Потім на рівні галузевого міністерства було видано окремий наказ, відповідно до якого ми зобов'язані зробити висновок щодо нормального розвитку дівчинки віком 7, 10, 14 та 17 років.

— З якими скаргами мами найчастіше приводять до вас дівчаток?

— Це, так би мовити, захворювання, які «кидаються у вічі»: інфекційні, паразитарні, запальні. Нині різноманітні гормональні порушення ми виявляємо навіть у малесеньких дівчаток. Їх причини різні. Це і нехтування мамою під час вагітності режимом дня, стреси, вживання продуктів із великим умістом модифікованих неорганічних речовин, екологія тощо. Патології, спричинені гормональними порушеннями, зазвичай впливають на статеве дозрівання. У моїй роботі навіть мав місце випадок, коли через вроджену пухлину у восьмимісячної дівчинки почалися «критичні дні». Налякана мати принесла дитинку на прийом... На жаль, ця важка патологія вже не рідкість і для 5—6-річних дівчаток. Батьки повинні бігти до гінеколога не тоді, коли, як то кажуть, уже грім ударив (у дівчинки розпочалися ті щомісячні процеси, що й у дорослої жінки), а ще з першими їх передвісниками — формуванням грудей, округлостей фігури. По-перше, дитина сприймає свій стан як велику психологічну травму. І мамі, і лікарю непросто пояснити їй, що ж відбувається насправді. По-друге, передчасне статеве дозрівання в переважній більшості випадків призводить до безпліддя. Нині є достатня кількість медичних препаратів (здебільшого гормональних), якими можна позитивно лікувати такі патології, головне, вчасно попередити рецидив. Ці хвороби гінеколог та ендокринолог лікують спільно.

За статистикою МОЗ, майже 9 відсотків дівчат віком 15 - 19 років мають два і більше статевих партнерів протягом року. Із них майже у 70 відсотків хоча б раз протягом року був ризикований статевий акт. Загалом намітилася тенденція до збільшення пологів та зниження абортів. Але... у 2011 році близько 100 дівчат віком до 14 років офіційно зробили аборт, також було 2 випадки пологів.

— Окрім вроджених патологій, які захворювання в дітей лікують у супроводі ендокринолога?

— Є й інший бік медалі, коли дівчатка-підлітки приходять до свого повноліття, не знаючи ознак настання жіночності. Найчастіше це пов'язано із проблемами щитовидної залози. Проводячи бесіди у школах, я пояснюю їм, що нормою вважається, коли до 14 років приходять «критичні дні». Багато батьків роблять помилку, заспокоюючи себе, що, мовляв, у бабусі «це з'явилося» у 18 років, то й в онуки буде... На жаль, це не так. Уже інші екологічні умови.

Затримка статевого дозрівання свідчить про те, що жінка може ніколи не пізнати щастя материнства. Додаткові питання від дівчаток завжди дають мені зрозуміти, що і в цьому класі є мої потенційні пацієнтки. Розібратися з причинами патології допомагають лабораторні дослідження крові, тож боятися обстеження не потрібно. У підлітковому віці все ще можна виправити фіто- та гормональними препаратами.

Проблеми починаються, коли батькам ніколи...

— Цікаво дізнатися від спеціаліста, наскільки часто неповнолітні звертаються в кабінет гінеколога з «дорослими проблемами»?

— І в селах, і в містах діти дуже рано розпочинають статеве життя. Коли ми вперше оглядаємо 14-річних дівчаток на кріслі, багато хто з них зізнається, що почали статеве життя у 12—13 років. Нас, гінекологів, це не може не пригнічувати. За законом, потрібно розглядати факт розбещення неповнолітніх, за який хтось повинен відповідати, але в реальному житті ніхто не переймається наслідком розплати за рожеві мрії про щастя від сексу. Як медик, можу запевнити, що дівчинка не здатна відчути насолоду від статевого контакту поки не дозріють її жіночі органи. За дитячу дорослість потрібно питати з батьків.

Згідно із законодавством ми не маємо права оглядати дитину без присутності батьків. Але якби я цього дотримувалася, сиділа б без роботи весь день. Бо нашим батькам — ніколи! У кращому разі дитина сама прийшла, коли зрозуміла, що її «щось незрозуміле» турбує. У гіршому — її до нас відправила мама. За законом, коли до мене в кабінет із скаргами зайшла дитина, я не можу посилати її за батьками перш ніж огляну. Як матері, мені важко зрозуміти, що може бути якась важливіша для хвилювання причина, ніж здоров'я рідної доньки!

У багатьох дівчаток нині досить часто виявляємо хронічні запальні захворювання. Їх перший сигнал — скарги на болючі «критичні дні». Матерям слід пам'ятати, що цей особливий стан жінки задуманий природою, тому її ніщо не має турбувати. Біль — це захисна реакція на якісь негативні подразнення (переохолодження, моду на оголені спини, міні-спіднички, незручну білизну). Ось гірка амбулаторних карточок тих дівчаток, які сьогодні були в мене на прийомі, поряд — карточки пацієнток, в яких запалення статевих органів спровокувало переривання вагітності.

— Хотілося б детальніше почути від вас про гіркі наслідки ранніх сексуальних стосунків?

— Із року в рік показник щодо раннього статевого життя неповнолітніх, на жаль, зростає. Але суспільство намагається не помічати цього. Із телевізора, Інтернету сиплеться шквал культу тіла і сексу — всі кліпи, всі фільми спокушають пізнати сексуальну насолоду. Мовляв, дівчинко, ти маєш бути така вся крута, сексуальна, розріз до пупка... За таких умов наш голос — тоне... Відвідуючи школу з лекцією на тему згубних наслідків раннього статевого життя, я докладно розповідаю дівчаткам-підліткам, як уникнути проблем. І все одно трапляються неплановані вагітності. У переважній більшості ризиковані статеві контакти стаються в нетверезому стані дорогою з вечірки... Природою передбачено, щоб ми, жінки, вагітніли та народжували. Ніякої контрацепції. Але коли неповнолітня дівчина стверджує, що не має наміру «відмовляти» своєму хлопцеві (зазвичай такому ж недосвідченому ровеснику), дитячий гінеколог вимушений виписати їй гормональні таблетки проти зачаття.

ЦИФРА

Наразі в Україні проживають 45 мільйонів 598 тисяч людей, із них 53 відсотки — жінки, народжувати з яких можуть лише 45 відсотків.

Тепер із 15 років дівчинка має право прийти до жіночої консультації на аборт без матері. Я все одно намагаюся зв'язатися з мамою, щоб по-дорослому проаналізувати проблему ситуації її доньки. Завжди переконую матір прийти до жіночої консультації разом із дитиною, бо аборт — це серйозне хірургічне втручання, після якого декілька днів жінка повинна приймати антибіотики, повноцінно харчуватися, не перевтомлюватися, не перемерзати. Через тиждень її знову має оглянути лікар та визначити засоби контрацепції, якщо така пацієнтка й далі планує жити статевим життям...

ДОВІДКОВО

Тривогу медиків викликає збільшення випадків зараження ВІЛ-інфекцією через близькість. Минулого року було зареєстровано 21 тисячу нових випадків ВІЛ-інфікування статевим шляхом.

Про чистоту душі і тіла потрібно бити в усі дзвони...

— Які у вашій практиці зустрічалися наймолодші породіллі?

— Цього року народила 13-річна школярка, і я вважаю, що винні в її зламаній долі не школа і не дитячий гінеколог, а саме батьки. У сім'ях із високою планкою моральності дуже рідко зустрічаються такі випадки, але кожна родина живе за своїми принципами. Тому потрібно бити в усі дзвони, пояснювати, що статеве життя неповнолітніх — це аморально. Рання близькість спустошує душу дитини та викликає масу серйозних психологічних і фізичних захворювань. І, що найнебезпечніше, дівчина може й не помічати цього. Призначивши собі «по телевізору» таблетки від ерозії, юна пацієнтка не знає, що майже такі само симптоми характерні при ерозії матки, яка, якщо її вчасно не виліковувати, може спричинити рак.

— Чи можна, на вашу думку, на ситуацію вплинути на законодавчому рівні?

— Це потрібно робити паралельно: на законодавчому і світському рівнях. Шлюби «на віру», сексуальні контакти до заміжжя, побачення із хлопцем задля статевих стосунків... Такі «атрибути нашого часу» не притаманні національним традиціям українського народу, тому їм має бути негативна суспільна оцінка. Про це потрібно говорити вголос і на всіх рівнях. *Якби моя воля, я запровадила б юридичну відповідальність батьків за неналежне виховання неповнолітньої доньки, якщо їй було зроблено аборт.* Так само на законодавчому рівні має бути відповідальність за відмову батьків супроводити дитину до жіночої консультації. Я хотіла б щось конкретно змінити, але як? Маховик аморальної вседозволеності в ходу. Молодь не винна, що її нестійку психіку зомбують Інтернет, фільми, де пропагуються еротика і секс. І якщо у країні хтось думає, що його це не стосується, то це неправда. Ми всі — одна нація.

Олександра МЕНТЕЛЬ.

Миколаїв.

Фото автора.

Колаж Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Заступник начальника Управління охорони материнства, дитинства та санаторного забезпечення МОЗ України Валентина КОЛОМЕЙЧУК:

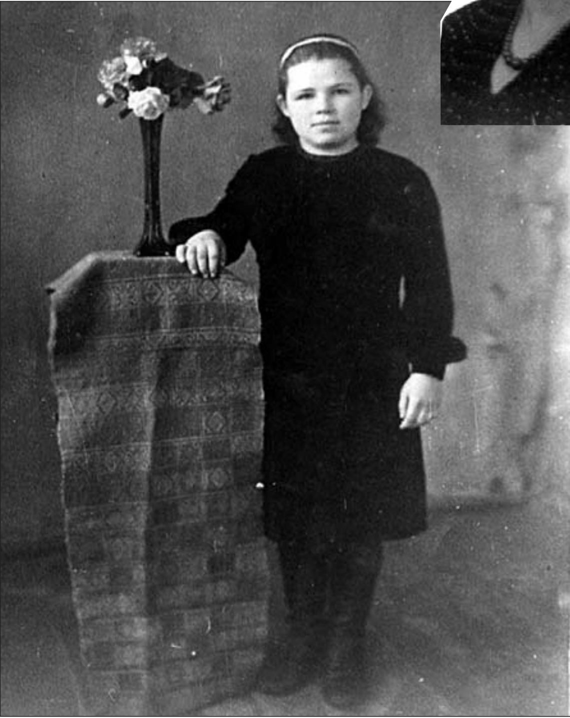
«Нині в Україні у віці 10—12 років статеве життя «пізнали» 1 відсоток хлопчиків і 3 відсотки дівчаток, у 13—14 — вже 10 відсотків, у 15—16 — понад 50 відсотків мають статеві стосунки. З цього лікарі та вчителі повинні робити висновки.»

У роках загублене коріння

КРИК ДУШІ

Я виросла в дитячому будинку. Держава не дала мені ані освіти, ані виховання, натомість забрала батьків (як «ворогів народу»). Я не знаю навіть їхніх імен. Хто я? Де моя мала Батьківщина? У документах дані про мене вигадані. Все життя шукаю себе. Багато разів зверталася до видатних людей. Писала до ЗМІ, Червоного Хреста, СБУ, в архіви України і Росії. Маю багато відписок, та вони далекі від суті.

Катерина Холеван у 1946 році, а на знімку вгорі — у 1948-му.

Я багато чого пам'ятаю. Перший спомин — про Ходорів, куди я з групою інших дітей (переважно дошкільнят) потрапила по Дніпру 7 липня 1937 року. На цій маломівідомій пристані на Дніпрі (в Київській області) був спеціальний розподільчий пункт для дітей «ворогів народу». Все було засекречено. Привозили нас невідомо звідки на певний час (поки у Ржищеві зроблять документи) і розсилали по дитячих будинках. У свідоцтві про народження писали лише вигадані прізвище, ім'я та дату народження. Діти тут не бігали, не спілкувалися між собою, спали на нарах. Ні в кого не було імені: утримувачі робили все, аби ми нічого не знали і не пам'ятали. В жодних архівах чи установах цей розподільчий пункт не значиться. Про те, що відбувалося в Ходорові, знають лише старожили.

Далі пригадую, як ми сиділи на траві біля воріт дитбудинку в Богуславі (теж на Київщині). Нас обступили старші діти із криками: «Привезли дітей ворогів народу». Я тоді не розуміла цього. Мені сказали, що я — Катя Олексієнко — народилася у Ржищеві 20 листопада 1928 року (тобто записали старшою, ніж я була), що вчитимуся в першому класі у Людмили Дмитрівни Зініченко.

У 1941 році я закінчила чотири класи на відмінно. Під час окупації нас спочатку розібрали по хатах селяни (в них ми працювали). А коли почали відправляти людей до Німеччини, то мене вивезли замість сусідської дівчини, в якої була мати. Після війни повернулася до свого дитбудинку, та мене не прийняли через те, що була в Німеччині. У фабрично-заводське училище не прийняли теж з тієї причини. Тоді я й зрозуміла, що про Німеччину краще не згадувати, змінила прізвище і вирушила в Західну Україну...

Важко коротко розповісти про всі пригоди й складні обставини, що трапилися на моєму шляху... Зустрічала й шахраїв, котрі хотіли нажитися на моєму горі. У 2002 році, після опублікування листа в одній із газет, до мене приїхали чоловік і жінка, котрі назвалися братом і сестрою. Повірила їм. Лише через вісім років вони зізналися, що не рідня мені.

Про себе: очі блакитні, група крові 4+, погано вимовляю літеру «р». З особливих прикмет — великий шрам на нозі. Його походження не пам'ятаю, він ще з дошкільного віку. Вже дорослою попросила провести мені судово-медичну експертизу, але фахового висновку, від чого він, так і не дочекалася.

Розумію, що це — важка історія і віддалена в часі. Мало хто нині усвідомлює, наскільки страшними були репресії до 1937 року. Чомусь про це мало говорять. Невже людство забуло про ті страхіття? Якби моя історія вийшла в світ за межі України, то, може, хтось зі свідків тих подій і відгукнувся б. Не думаю, що одна я дожила до сьогоднішніх днів. Дуже сподіваюся знайти своїх рідних, дізнатися про батьків і про малу батьківщину.

Катерина ХОЛЕВАН.
Київ.

(Адреса і телефон авторки листа — в редакції.)

ВІЛЬНИЙ МІКРОФОН

Найголовніший символ держави

У «Голосі України» № 182 за 28 вересня прочитав лист «Боляче від того, що паплюжать нашу мову». У ній автор статті — О. Толочко — пише, що «за радянських часів учителям російської мови доплачували 25% до заробітної плати». Цікаво, де таке було?

Я працював учителем української і російської мов з 1949 по 1988 рік включно і не чув про таке. Платили зарплатню за кількість відпрацьованих годин. Наприклад, якщо моя жінка викладала хімію і біологію, то за однакову кількість годин ми отримували однакову зарплатню. А ті, хто мав більше годин, то й отримували більше. Я працював в Хмельницькій, Вінницькій, Кіровоградській областях і ніде не чув про ці доплати...

Знаю і про таке, що у великих містах батьки намагалися віддавати своїх дітей до російських шкіл, але не тому, що не любили українську мову, а через те, що в технікумах та інститутах викладали предмети російською мовою. І випускників направляли на роботу в різні куточки нашої неосяжної Батьківщини. Наприклад, дві мої учениці закінчили Білоцерківський технікум, і їх направили на роботу до Литовської республіки, а інших учениць з Сімферопольського технікуму направили аж до Хабаровського краю. Там їм українська мова навряд чи знадобиться.

А загалом, мені здається, що нам потрібно менше говорити про захист української мови і більше нею спілкуватися. Бо ми на словах так палко «захищаємо» її, а як справа доходить до діла, то розмовляємо російською. І наші мудрі мужі, що затверджують закони та символи України, забувають на перше місце поставити українську мову. Адже зірки, хрести, тризуби, як символи, міняються з кожною владою, а мова живе століттями. І жодні валуєвські укази її не скасують. Я вважаю, що мова — це найперший і найголовніший символ кожної держави.

Анатолій РЯБОКОНЬ.
Вербки Павлоградського району Дніпропетровської області.

НАБОЛІЛО!

Пресу отримуємо двічі на тиждень

Шановна редакціє «Голосу України»! Пишуть вам читачі вашої газети, а також інших видань.

9 жовтня в «Голосі України» було надруковане інтерв'ю Оксани Плотнікової (генерального директора «Укрпошти»), в якому вона докладно розповіла про роботу «Укрпошти», як там гарно обслуговують людей і проводять реформи.

І ми хочемо розповісти про реформу, яка була проведена в місті Гадяч Полтавської області. Було тут районне відділення «Укрпошта», його ліквідували. Майже весь працюючий персонал звільнили. Залишилися одні листоноші.

І що тепер маємо? Пресу отримуємо двічі на тиждень. Привозять її з Полтави нерегулярно.

П'ятиразові випуски «Голосу України» отримуємо так: вівторок — немає, в середу приносять дві газети, четвер, п'ятниця — немає, в суботу приносять три або ще гірше — приносять аж у вівторок наступного тижня.

Ті видання, які виходять раз або двічі на тиждень, читачі отримують за тиждень або й пізніше.

Люди дуже незадоволені такою роботою пошти. Ми хотіли б прочитати пояснення пані Плотнікової. Кому потрібні такі реформи? Чи, можливо, хтось хоче «прихватизувати» «Укрпошту» і спеціально створює такий безлад?

Н. ДМИТРЕНКО,
за дорученням групи читачів.
Гадяч Полтавської області.

НАПИШУ ВАМ І Я

Як відключили світло

Хочу поділитися своєю історією про те, як у мене на Святвечір світло відрізали.

Той вечір я добре пам'ятаю. Бо саме була ожеледиця, через неї я травмувала коліно, тож сиділа вдома і чекала на доньку, яка повинна була приїхати з Хмельницька. Коли чую стук у двері. Відкриваю, а там двоє чоловіків стоять. Не назвались, не привітались, а одразу до справи.

Один каже: «У вас борги за електроенергію». Я почала пояснювати, що в мене лічильник не працює, але вони і слухати не стали: «Коли розрахуєтесь, тоді поміняємо». А боргу в мене усього лишень 75 гривень було...

Почала просити, а вони мені: «Нічого, бабко, посидите при свічках. Такий указ із Києва прийшов». І від'єднали електропостачання.

Нічого, думаю, в часи війни ще гірше було: тоді на роботу ходили на п'яту годину ранку і світили скіпочками. Як те витримали, то і це витримаємо. Так при свічках досі й сиджу...

Але те відключення електропостачання завдало мені чимало клопоту.

Коли ці двоє чоловіків відрізали електроенергію, холодильник, який без світла став просто шафою з продуктами, ми із донькою винесли в підвал. Звідти він за деякий час благополучно зник. Пізніше з'ясувалося, що то наш новоспечений сусід без усілякого дозволу здав його на металобрухт...

Та найцікавіше було попереду. Через тричотири дні прийшов контролер і приніс документ-попередження про відключення електропостачання, на якому попросив розписатися. Мене здивувало те, що документ цей був оформлений заднім числом.

Деякі радять мені подавати до суду, але на кого?

Галина ЛУПІЙЧУК.
Кам'янець-Подільський. Хмельницької області.

ДУМКИ ВГОЛОС

Якщо відновити підприємства

У нашій державі є багато нагальних проблем, які необхідно розв'язувати. Серед них — безробіття, перенаселеність великих міст населенням, відсутність власного житла...

На мою думку, розв'язувати ці проблеми потрібно комплексно. Для цього слід відновити занедбані підприємства чи створити нові. А поруч із ними необхідно побудувати житлові будинки для працівників.

І робити це варто не у великих містах, а в селищах та містечках на незайманих площах. Таким чином можна і безробіття подолати, і житлові питання розв'язати, і села підняти.

Станіслав СУХАРСЬКИЙ.
Феодосія. Автономна Республіка Крим.

ФОТО З КОНВЕРТА

Охоронець...

Фото Андрія НЕСТЕРОВА.
Канев Черкаської області.

ПИТАННЯ РУБА

Чому залишили поза увагою?

Звертаюся до нашого вищого керівництва із наболілим і надзвичайно важливим для багатьох питанням. Бо хвилює воно не лише мене, а й таких само, як я, дітей війни.

Ми не відчуваємо від діючої влади жодної уваги та піклування. Вже навіть затихли розмови про виконання окремих статей Закону України «Про соціальний захист дітей війни». Я маю на увазі доплату до пенсії.

Наскільки мені відомо, ніхто нічого не отримав і навіть ті пенсіонери, які позивалися до суду.

Вони понесли витрати на оформлення документів, на адвокатів, а в результаті або програли судову справу, або якщо й виграли, то все одно нічого не отримали. Бо суд нібито зобов'язав збільшити виплати Пенсійний фонд, але то лише нібито...

Я не розумію, чому в нашій країні до дітей війни таке ставлення? Адже в дитинстві ми вже й так достатньо перенесли горя та злиднів.

Невже нашій владі так важко виділити ті мізерні копійки, щоб збільшити нам пенсії?!

Сергій ПОДА,
дитина війни.
Бакулівка Полтавської області.

НАМ ПРО НАС

Добрі слова

Прошу передати від мене щиру вдячність юридичному відділу моєї улюбленої газети «Голос України».

Зокрема — Ярославу Грущинському за надану мені правову консультацію, а також за допомогу в складанні позовної заяви для подачі в суд із захисту моєї честі та гідності.

Також щиро дякую співробітникам відділу соціальних питань і листів Юлії Потапенко і Людмилі Корнюк за увагу та чуйність.

Усьому колективу редакції бажаю удачі в нелегкій, але дуже потрібній роботі!

Валентина БЕНКИВА,
ветеран праці, дитина війни.
Ужгород.

Листи читали Оксана КАЛУГІНА та Сюзанна КІРІНА

А в глибинці завжди шукають «друге дно»

ШКІЛЬНІ ОКРУГИ: ЯКИМИ ЇМ БУТИ

Від ведучого

Міністр Дмитро Табачник гордо заявляє: помітною новацією стало створення освітніх округів. Нині їх майже 2000, у них навчається понад мільйон учнів.

Як вони там почуваються після закриття шкіл у рідних селах? Який кадровий педагогічний склад, чи задовольняє матеріально-технічна база ЗОШ, зокрема, чи є шкільний автобус, чи достатньо комп'ютерів, де і як набираються здоров'я і проводять дозвілля діти? На ці та багато інших запитань ми відповідатимемо в матеріалах під рубрикою «Шкільні округи: яким їм бути». Запрошуємо до розмови працівників управлінь освіти, керівників закладів, педагогів, батьків, школярів і всіх небайдужих до цієї проблеми.

Діти, котрі справді тягнуться до знань, як подарунок долі сприйняли можливість навчатися у кращих навчальних закладах, де і комп'ютери з виходом в Інтернет, і вчителі, що здатні гарантувати якісні знання — не дивина. Ідеться про 41-й освітній округ із 236 навчальними закладами. Нині їх відвідують понад 33 тисячі хлопців та дівчат, або майже кожен третій школяр. У бесідах з журналістами управлінці, звісно, наголошують на перевагах округів. Але й вони визнають: суто технічних та інших складнощів не бракує.

Думка управлінця

«Це передусім проблема підвезення учнів з віддалених сіл. На жаль, автобуси курсують не всюди, доводиться організовувати навчання у дві зміни... Перед початком нинішнього навчального року область отримала машини, однак проблема подекуди залишається гострою, — визнає заступник начальника управління освіти і науки Херсонщини Євгенія Кулькіна. — Крім того, збільшення кількості старшокласників у «пілотних» школах потребує поліпшення матеріально-технічної бази. Нинішнього року отримали 1153 комп'ютери, замінили застарілу техніку, але це тільки перший крок».

Думка практика

— До нашої школи останнім часом прийшли півтора десятка старшокласників з трьох сіл. Деякі з них живуть за п'ятдесят кілометрів, тож з підвезенням дітей справді не все гаразд. На початку навчального року вони і на уроки запізнювалися, і пропускали їх, коли машини ламалися. Отримали восени десяток нових комп'ютерів, але без програмного забезпечення, відтак шукаємо спонсорів, — ділиться враженнями від результатів освітянської реформи директор Новозбруївської ЗОШ № 1 Голопристанського району Лідія Маршак. — Утім, переконана, тимчасові недоліки не можуть затьмарити досягнуте саме у нашому закладі. Маємо інтерактивні класні дошки, чотири точки виходу в Інтернет, поглиблюємо профільне навчання з п'яти дисциплін. Незабаром додамо такий курс за вибором — технічних можливостей уже достатньо. Та й колектив у творчому та професійному плані росте на очах: десять наших педагогів вже атестовані як старші вчителі, або ж мають вищу кваліфікаційну категорію. Цим не кожна міська школа може похвалитися!

Думка науковця

— У педагогів є потужний стимул розвиватися: коли кілька старших класів зливаються в один, для нього вибирають кращих учителів з кількох претендентів. Вони отримують більше годин, а відтак і вищу зарплатню.

ЦИФРИ

495 шкіл регіону обслуговують 162 пасажирські авто. З початку дії національної програми «Шкільний автобус» у 2003 році, регіон отримав 77 транспортних засобів. Але обсяги поставок недостатні, до того ж вони йдуть вкрай нерівномірно. Найбільше машин надійшло перед парламентськими виборами — 37. За гроші місцевих бюджетів протягом 2003—2012 років придбано 64 автобуси.

ФАКТ

За підсумками цьогорічного незалежного тестування, жоден з випускників сільських шкіл регіону не отримав максимально можливого балу, а серед випускників міських ЗОШ такі щасливчики були.

З другого боку, загострення конкуренції також спонукає до підвищення кваліфікаційного рівня, вияву творчої ініціативи, обміну досвідом з колегами в окрузі та поза його межами, — підсумовує проректор з навчальної роботи Академії неперервної освіти, кандидат психологічних наук Лідія Слободенюк. — В області вже засвітилася в позитивному сенсі Любимівська ЗОШ Каховського району, що стала майданчиком Академії педнаук з питань впровадження ранньої профілізації; Кіровська ЗОШ у Бериславському районі, де можуть похвалитися знахідками у плані профорієнтації учнів... Звичайно, в освітніх округах є певні труднощі, але вони, на мій погляд — труднощі росту. Зрозуміло, автобуси, комп'ютери та профосвіта — далеко не все, що потрібно «пілотним» школам. Скажімо, навіть у великих містах навчальних закладах з басейнами та сучасними спортзалами одиниці, а в сільських школах це взагалі розкіш. Тож без інвестицій в освіту з боку держави, органів місцевого самоврядування та спонсорів не обійтися.

...Можна дійти висновку, що у Таврії супротивників шкільних округів значно менше, ніж прихильників. Але владі у нас не дуже вірять, тому в кожній її новації традиційно шукають «друге дно». Схвалюючи наміри держави підвищити якість навчання принаймні у «кущових» школах, мешканці віддалених сіл все ж не приховують тривоги: чи не стане масове переведення школярів до опорних навчальних закладів формальною підставою для подальшого закриття малокомплектних шкіл...

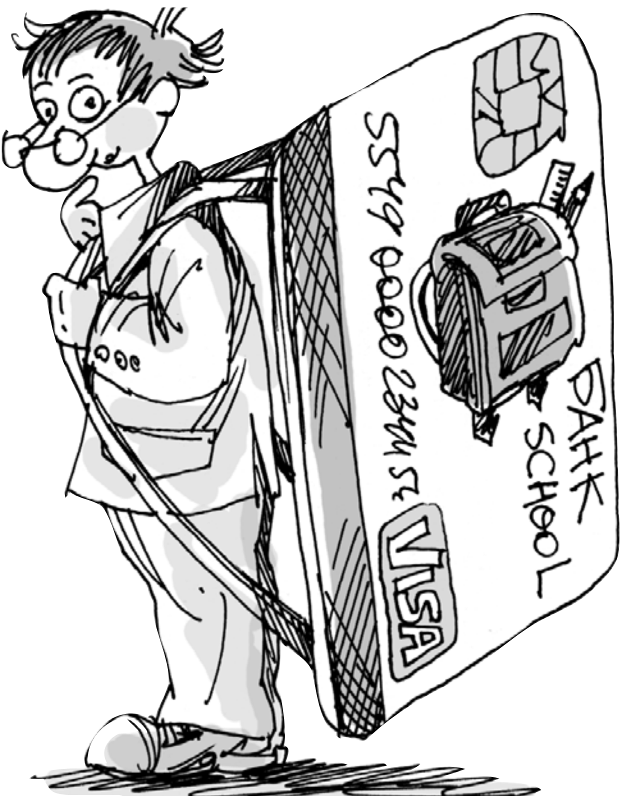
Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсонська область.

ДО ДОШКИ!

Вхід до класу... за банківською карткою

В одній з престижних шкіл Вінниці запровадили карткову систему входу в приміщення. Картки використовують не прості, а банківські. Учні та батьки неоднозначно ставляться до нововведення.

— Нас силоміць загнали в один банк, — каже мати старшокласника. — Щоб придбати картку дитині, спершу треба було стати клієнтом банку дорослим. «засвітити» електронну картку. Інформація автоматично надходить в електронний журнал до директора і на мобільний телефон батьків. Після уроків процедура повторюється.

Хіба це не нахабне нав'язування послуги?

У перші дні запровадження карток на порозі школи діти зустрічали директор і представник банку. Поважні особи контролювали, як приживається ноу-хау.

Керівник стверджує, що новинку напередодні детально обговорювали з учнями і батьками. За його словами, тільки незначна частина дорослих відмовилися від пропонованого нововведення. Зате більшість задоволена тим, як тепер організовано контроль за їхніми чадами. Перед тим, як сісти за парту, кожен має у вестибюлі

Для вчителів запровадили таку само систему. Не всі нею задоволені, бо директор зобов'язав приходити на заняття раніше за учнів: біля термінала у годину пік збирається зазвичай натовп, через це дехто з дітей запізнюється на уроки.

...В іншому закладі намагання дирекції запровадити систему електронних перепусток не увінчалися успіхом через незгоду батьків. Чим закінчиться спільний експеримент банкірів і освітян — покаже час.

Віктор СКРИПНИК.
Вінниця.

Мал. Олексія **КУСТОВСЬКОГО.**

СІЛЬСЬКИЙ ЗАКЛАД: ЗА І ПРОТИ ОПТИМІЗАЦІЇ

Хочеш вижити — виживай!

У школі села Пашківці панує на диво оптимістичний настрій. Від учителів жодних скарг. Дітям у класах тепло і комфортно. А тенісний стіл у коридорі свідчить про те, що турбота про здоров'я школярів тут не удавана.

Директор Лілія Пшенична нарадуватись не може змінами, що сталась протягом останнього року. В школі облаштували внутрішній туалет, понад два мільйони гривень використано на утеплення стін і заміну вікон. Це гроші, отримані в рамках Кіотського протоколу. Раніше ніколи такої суми на ремонти не виділяли. Оновлений заклад тепер аж ніяк не нагадує старий і бідний. Не дивно, що і проблем з наповнюваністю класів тут особливо не відчувають. Трохи більше сотні дітей навчають вісімнадцять вчителів.

Після ремонту школа у Пашківцях стала окрасою села.

У недавно відкритий великий навчальний округ у сусідньому селі батьки не поспішають відправляти своїх чад. А це означає, що і своя школа, і знання, які тут дають, їх цілком влаштовують. Свого часу завдяки програмі Фонду соціальних інвестицій отримали комп'ютерний клас. З роками техніка, звісно, застаріла, а вже нинішнього року парк поповнився п'ятьма новими ПК.

Дедалі помітнішим стає процес перетікання до ЗОШ дітей з сусідньої Грибининки, де в тамтешній школі заледве набирається півтора десятка учнів. Поки що і батьки, і вчителі тримаються за свою школу. Хоча щодня автобус возить малят на гарячі сніданки у Пашківці... Цілком логічно припустити, що поїздки туди і на навчання невдовзі стануть регулярними для більшості. Важливе інше: процес злиття сільських шкіл відбувається природно і без усякого тиску. Якщо дітям тепло, зручно, комфортно в класах, хіба це не стане одним із визначальних чинників при виборі батьків? Виникає інше запитання: чому одним школам удається вирватись із тенет розрухи та бідності, а іншим ні.

Важко дати однозначну відповідь. Та її й немає. Бо хтось тримається на ентузіазмі вчителів, когось підтримує громада, комусь вдається здобути прихильність спонсорів та інвесторів. Тому й виходить, що за єдиної для всіх державної освітянської політики одні виживають, інші зачиняють двері назавжди. Однак актуальним залишається правило для всіх: хочеш бути успішним — мусиш докласти до цього зусиль. І тоді навіть невеличкий заклад не потрапить у список неперспективних.

Ірина КОЗАК.
Старокостянтинівський район
Хмельницької області.
Фото автора.

ДОСЛІВНО

Начальник управління освіти і науки ОДА Віктор Очеретянко:

«Успіх навчально-виховної роботи значною мірою залежить не лише від використання в ній тих чи інших методів, а й від організаційних форм цієї роботи. Навчальний процес передбачає тісну взаємодію учителя й учня, результатом якого повинні бути міцні знання дітей. Поряд з таким пріоритетним напрямком повинна бути якісна освіта і здоров'я дітей. Зважаючи на це, сьогодні вкрай необхідна реорганізація мережі навчальних закладів, а особливо малокомплектних шкіл з низьким кадровим і матеріальним забезпеченням».

УРОК СОЦІОЛОГІЇ

Сидять «ВКонтакті»... з шести років

Двічі на рік агентство Kids Market Consulting ставить запитання 700 дітям від 4 до 16 років про те, чим займаються вони у вільний час, що дивляться по ТБ, як користуються комп'ютером, куди ходять в Інтернеті, скільки витрачають грошей тощо.

Майже всі хлопчики й дівчатка (96%) у великих містах України мають удома персональний комп'ютер, з них 92% — вихід в Інтернет. Близько 80% з них зареєстровані ВКонтакті, у тому числі й 4-х — 6-річні!

Смартфон, планшет і гроші витиснули зі списку улюблених подарунків ноутбук і комп'ютер, які посіли 4-те та 5-те місце відповідно. Мобільність (наявність стільникового) дітей постійно зростає: з 35% в 2006 році до 61% в 2012-му.

На кишенькові витрати підлітки витрачають близько 15—30 гривень на тиждень. На морозиво, чіпси, батончики, сухарики, газировку, жуйки...

ТВІР МІСЯЦЯ

Долю молю: хай вистачить сили

Я вчитель. Я фізик.
Пишаюся тим,
Що обрану справу люблю.
Мій шлях до майстерності був непростим.
І нині я долю молю:
Хай вистачить сили, натхнення, здоров'я,
Щоб з дітьми й надалі ділитись любов'ю,
Знаннями і вміннями — усім, що я маю.
Я вчителя імідж давно вже тримаю
На рівні високому, він того вартий...
...І знову сідають студенти за парти.
Своїх я емоцій не стримую зливу.
Урок починаю... Яка я щаслива!

Віолетта ДВОРЕЦЬКА,
заслужений учитель України,
багаторазовий лауреат Всеукраїнського конкурсу «Таланти твої, Україно».
Київ.

Регіональне агентство з питань банкрутства в АР Крим та м. Севастополі разом з ліквідатором Державного підприємства "Білогірський винробний завод" (Білогірский район, с. Зибіно, вул. Кірова, 11, код ЄДРПОУ 01271706) виставляє на аукціон наступне майно:

Лот № 1 - Об'єкти групи № 2 згідно до Звіту про незалежну оцінку, а саме: Об'єкти нерухомості (будівлі, споруди), Літ. 1С, 1с, П, п1,п2, № 65-73, Ч, Б, В, в1, в1, Ж, З, П, п1, п2, Р, р, р2, р1, а також об'єкти за інв.№ - 32, 39, 40, 41, розташовані за адресою: Білогірский район, с. Зибіно, вул. Кірова, 11, виробниче обладнання у кількості 233 найменувань, ємкості у кількості 464 одиниць, оргтехніка, меблі, іншій інвентар у кількості 60 найменувань, автотранспортні засоби у кількості 25 одиниць. Початкова ціна - 2 526 573,00грн. без ПДВ. Гарантійний внесок становить 252 657,30грн.;

Лот № 2 - Об'єкти групи № 1 згідно до Звіту про незалежну оцінку, а саме: Об'єкти нерухомості (будівлі, споруди), за винятком, вказаних у Лоті № 1 (№ 1-3, 5-12, 14-26, Літ. К, 1А, 1А2, 1А1, 1а, Літ. М, Н, Р, р, р2, р1, Е, О, 1Б, Ф, ф1, Ш, Т, № 28-31, И, и1, и2, Л, л, л1, Цех розливу соків, С, С1, с, А, Х, Э, інв. №№ 26-28, 30, 31, Літ. Г, 1Т, Ю, Я, 1Д, 1Р, М, 1И, У, Щ, № 4, 1, 27, 32-35, 38-173) розташовані за адресою: Білогірский район, с. Зибіно, вул. Кірова, 11, автотранспортні засоби у кількості 6 одиниць (інв. №№ 941, 961, 1089, 949, 944, 980). Початкова ціна - 962 201,00грн. без ПДВ. Гарантійний внесок становить 96 220,10грн.

Підприємство-банкрут розташовано на земельній ділянці загальною площею 14,66га.

Для реєстрації у торгах заявник сплачує реєстраційний внесок - 17грн. і гарантійний внесок - 10% від вартості майна, які перераховуються на рахунок Регіонального агентства з питань банкрутства в АРК та м. Севастополі (код ЄДРПОУ 31059557, р/р 2600000082177 у ПАТ "Укрсоцбанк", МФО 300023), надає документи, що підтверджують наявність грошових коштів на рахунку учасника аукціону, а також довідку органу державної податкової служби про подану декларацію про майновий стан і доходи.

Підготовка документів на майно, що підлягає державної реєстрації, здійснюється після визначення переможця аукціону, ліквідатором і покупцем за рахунок покупця.

Заяви на участь у аукціоні приймаються по 21.12.2012р. включно за адресою: 95013, м. Сімферополь, вул. Севастопольська, 76, к. 10 (Регіональне агентство з питань банкрутства в АРК та м. Севастополі).

Довідки за телефоном - (0652) 51-88-84 з 9:00 по 17:00.

Особисто з об'єктом можливо ознайомитись з 11:00 по 16:00 за його місцезнаходженням.

Торги відбудуться 25.12.2012р. о 12:00 за адресою: м. Сімферополь, вул. Севастопольська, 76, к. 10.

Додаткові умови продажу: Потенційні покупці Лоту № 1 зобов'язані зробити заявку на купівлю Лоту № 2 та сплатити гарантійний та реєстраційний внески.

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та керуючий санацією ВАТ "Точмаш", повідомляють про проведення конкурсу з продажу активів. На конкурс виставляються активи ВАТ "Точмаш" зі зниженням початкової ціни продажу на 30%, які знаходяться у виробничих приміщеннях та на території ВАТ "Точмаш" за адресою: м. Донецьк, вул. Жмури, 1, а саме: товарно - матеріальні цінності (МБП) у кількості - 2841 позицій, незадіяне у виробничому процесі, непридатне до подальшого використання, загальною вагою 9,7 тн металобрухту, початкова ціна продажу - 86 771,38грн. з ПДВ, гарантійний внесок 8677,14грн. З фіксованими умовами конкурсу, а також зі списками майна можна ознайомитись у організатора конкурсу. Гарантійний внесок у розмірі 10% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників аукціону - 17,00 грн. перераховуються на р/р. 26005709162704 в ПАТ "Райффайзен Банк Аваль" м. Києва, МФО 380805, ОКПО 26252727, Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі у конкурсі необхідно надати письмову заяву та конкурсну пропозицію організатору конкурсу ФДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, розташованому за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 23 календарних дні із дня публікації у газеті до 13.00 год. 02 січня 2013р. включно. Конкурс відбудеться після 30 календарних днів із дня публікації інформації 08 січня 2013р., у ФДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області об 11.00 год. за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Переможець конкурсу на підставі затвердженого протоколу конкурсу укладає договір купівлі - продажу з керуючим санацією ВАТ "Точмаш". Довідки за телефонами: 0(62) 304-37-21, 304-77-83 та 050-35-27-113. Ознайомитися з майном ВАТ "Точмаш", яке виставляється на конкурс можна на ВАТ "Точмаш" за адресою: м. Донецьк, вул. Жмури, 1, з 9-00 години до 16-00 години.

Дзержинський районний суд м. Кривого Рогу повідомляє, що 10 січня 2013 року о 9.00 годині в залі судових засідань № 104 за адресою : м. Кривий Ріг проспект Миру 24 відбудеться судове засідання по цивільній справі № 2/408/1998/12 за позовом Самерханова Валерія Сабірзяновича до Комунального підприємства ДОР " Криворізьке бюро технічної інвентаризації" Управління благоустрою та житлової політики Виконкому Криворізької міської ради , треті особи - Кузнєцова Ванда Володимирівна та Кузнєцов Анатолій Федорович про визнання розпорядження та свідоцтва від 05 жовтня 1993 року за номером С 5584 про право власності на квартиру за адресою : 50000 м. Кривий Ріг вул.. Подбєльського будинок 42 квартира 28 недійсним, скасування запису № 25П-181-181 в Реєстраційній книзі БТІ м. Кривого Рогу про реєстрацію права власності на підставі розпорядження та свідоцтва від 05 жовтня 1993 року за номером С 5584 на квартиру за адресою : 50000 м. Кривий Ріг вул.. Подбєльського будинок 42 квартира 28.

Явка в судове засідання третіх осіб - Кузнєцова Ванда Володимирівна та Кузнєцов Анатолій Федорович є обов"язковою.

В разі неявки зазначених осіб в судове засідання без поважних причин справу буде розглянуто за їх відсутності.

Ухвалою господарського суду Хмельницької області (29000, м. Хмельницький, майдан Незалежності, 1) від 05.12.2011 р. порушено провадження у справі №2/5025/2174/11 про банкрутство товариства з обмеженою будівельна компанія "Інтеграл" (30100, м. Нетішин, вул. Лісова, 12, код ЄДРПОУ №33977904, п/р 26000619989433 в ПАТ "Промінвестбанк", МФО 300012).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Матущака Віктора Івановича (29000, м. Хмельницький, вул. Сковороди, 14, кв. 151, ліцензія на право здійснення діяльності арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора) серії АГ № 594867 від 14.07.2011 р.).

Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня публікації оголошення.

Постановою господарського суду Харківської обл. (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8 під.) від 22.11.2012 р. по справі № 5023/4196/12 визнано банкрутом приватне підприємство "Кімік" (код 37093462, адреса: 61050, м. Харків, Московський пр-т, б. 67, кв. 10, п/р № 26000001733301 у ПАТ "Астра Банк", МФО380548.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Шапілова С. А. (61170, м. Харків, вул. Академіка Павлова, 132-г, кв. 27; ліц. АВ № 547930 від 13.12.2010 р.). Вимоги кредиторів приймаються протягом тридцяти днів від публікації.

Утрачені статут, свідоцтво про держреєстрацію, бухгалтерські, та інші документи ПП "Кімік"(код 37093462), вважати недійсними.

Постановою господарського суду Вінницької області (21036, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 7) від 29.11.2012 року по справі № 15/57/2012/5003 визнано Підприємство з іноземними інвестиціями в формі Товариства з обмеженою відповідальністю "Нафта-Вінниця" (21000, м. Вінниця, вул. Айвазовського, 2, код ЄДРПОУ 31041665) банкрутом, в порядку передбаченому ст. 52 Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом" та відкрита ліквідаційна процедура. Ліквідатором призначено - арбітражного керуючого Кушнір Тетяну Іванівну (04208, м. Київ, проспект Правди, 96, кв. 17, ліцензія серія АВ № 600668 від 05.03.2012р.).

Усі кредитори боржника, в місячний строк з дня публікації цього оголошення, можуть направити ліквідатору заяви з вимогами до банкрута.

Постановою господарського суду міста Києва від 30.10.2012 року по справі № 28/138-Б Товариство з обмеженою відповідальністю "Комторгцентр" (03035, м. Київ, вул. Механізаторів, 1, код ЄДРПОУ 32820347) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Бєлкіна Дмитра Юрійовича (03061, м. Київ, пр-т. Відрадний, буд.69/1, кв.7, ліцензія серії АГ № 580415 від 29.08.2011р.).

Господарський суд Луганської області (91000, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3А) постановою від 15.11.12р. по справі № 12/236/2011 визнав банкрутом комунальне підприємство "Брянківське житлово-експлуатаційне об"єднання" (94100, Луганська обл, місто Брянка, вулиця Балтійська, будинок, 1, ідент код 30663867) та відкрив ліквідаційну процедуру. Претензії кредиторів приймаються у місячний строк з дня публікації оголошення.

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Бохан Олександр Сергійович (ліцензія АД № 077569 від 17.10.12р. Адреса для кореспонденції: 91033, м. Луганськ, вул. Оборонна, 99-Б.

Ухвалою Господарського суду Тернопільської області (46000, м. Тернопіль, вул. Кн. Острозького, 14 "А") від 04.10.2012 р. порушено справу № 11/Б-5022/1401/2012 про банкрутство Дочірнього підприємства Державної акціонерної компанії "Хліб України" "Кременецький комбінат хлібопродуктів" (Тернопільська обл., м. Кременець, вул. С. Петлюри, 37, р/р 2600600028001 в АКБ "Надра", МФО 338705, код ЄДРПОУ 00956112). Ухвалою від 20.11.2012 р. введено процедуру розпорядження майном та призначено розпорядником майна арбітражного керуючого Білоусова Олексія Анатолійовича (ліцензія серія АВ №547781 від 24.09.2010, адреса: вул. Сковороди, 3, м. Глухів, Сумської області).

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Постановою господарського суду Запорізької області від 20.11.2012 у справі №25/5005/9623/12 Товариство з обмеженою відповідальністю "Ланторг" (код 37509652, 52012, Дніпропетровська обл., Дніпропетровський р-н, с. Партизанське, вул. Леніна, 25/25) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено ініціюючого кредитора ТОВ "Гвін Інвестмент Компані".

Претензії кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня публікації цього оголошення на адресу ліквідатора:

49000, м. Дніпропетровськ, вул. Ленінградська, 13А, прим. 220.

Постановою господарського суду міста Києва (адреса господарського суду: 01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, буд. 44-Б) від 05.11.2012 року по справі № 5011-44/12946-2012 Відкрите акціонерне товариство "Ремонтно-будівельне управління №1" (02225, м. Київ, вул. Кибальчича, 1, код ЄДРПОУ 03334061, банківські реквізити: ПАТ "КБ "Хрещатик", МФО 300670, п/р 2604800010941) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Бєлкіна Дмитра Юрійовича (03061, м. Київ. пр-т. Відрадний, буд. 69/1, кв. 7, ліцензія серія АГ № 580415 від 29.08.2011р.).

Ліквідатор підприємства банкрута ЗАТ "Славута-папір", Хмельницька обл., м.Славута, вул.. Б.Хмельницького 144 проводить торги по реалізації простого векселя від 02.03.2009р серії АА 0611762 на суму 35 016 300,00 гривень. Векселедавець ВАТ "СП "Біодизель", ЄДРПОУ 36123972. Стартова вартість 17 157 987,00грн. Дата торгів 18.12.2012р.

Торги проводяться за адресою м. Хмельницький , вул. Театральна 10 (у приміщенні товарної біржі) об 11.00.

Постановою Господарського суду м. Києва від 20 листопада 2012 року у справі №5011-50/2383-2012 Товариство з обмеженою відповідальністю "Версія-Сістемс" (02002, м. Київ, вул. М. Раскової, 19, код ЄДРПОУ 34426076) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Лінкевича Олега Миколайовича (ліцензія серія АВ № 600716 від 29.03.2012 р., ідентифікаційний номер 2570503217, 03148, м. Київ, вул. П. Чаадаєва, 2 А, кв. 43, тел. 050 444 63 40).

ТБ "Донецька універсальна товарна біржа"

24.12.2012р. об 11.00 годині проводить аукціон з продажу майна пірприємства-банкрута Костянтинівське ПКС "Спецбуд" (ЕДРПОУ 03365535), розташ. за адр.: Донецька обл., м. Костянтинівка, вул. Інтернаціональна, 315 (юр. адр.). Лот №1 Будівлі розташ. за адресою: Донецька обл., м. Костянтинівка, вул. Мирошніченко, буд. 79, а саме: будівля механічної майстерні, Е1, 137,70 кв.м.; будівля боксу для ремонту, Г1, 865,00 кв.м.; адміністративно-виробнича будівля з будівельною лабораторією, Б1, В1, 311,8 кв.м.; будівля укритого складу ОГМ, З1, 278,30 кв.м.; гудросховище з насосними станціями, И, и, и'; склад ПММ, К; водовідстійник, М; водовідстійник, Н; фундамент, ф-т; огорожа, №1; прибудова будівлі боксу гаража, г'-1, 148,80 кв.м. Характеристика: стан об'єктів - задовільний. Об'єкти знаходяться на земельній ділянці розміром 2,2977га в промисловій частині міста. Початкова вартість - 421000,00 грн. без ПДВ. Гарантійний внесок - 42100,00 грн. без ПДВ. Лот №2 Розмічальна машина LL IV 5900 249011 в комплекті з системою посипки склошариків 277064, 2006 р.в., що знаходиться за адр.: Донецька обл., м. Костянтинівка, вул. Мирошніченко, 79. Початкова вартість - 15000,00 грн. без ПДВ. Гарантійний внесок - 1500,00 грн. без ПДВ. Лот №3 Асфальтоукладчик марки АСФ-К-4-02, реєстрац. №05992 ТК, 2005 р.в., заводський №1025, двигун №026958, що знаходиться за адр.: Донецька обл., м. Костянтинівка, вул. Мирошніченко, 79. Початкова вартість - 260000,00 грн. без ПДВ. Гарантійний внесок - 26000,00 грн. без ПДВ. Лот №4 Легковий седан марки ВАЗ 2101, 1971 р.в., державний №33-663ЕВ, що знаходиться у заставі ПАТ "УКРБІЗНЕСБАНК". Початкова вартість - 1700,00 грн. без ПДВ. Гарантійний внесок - 170,00 грн. без ПДВ. Реєстраційний збір за участь в аукціоні - 150,00 грн. без ПДВ. Внески сплачуються на р/р Біржі (Отримувач - ТБ "Донецька універсальна товарна біржа", р/р 26008962494364 Ф-л ПАТ ПУМБ м. Донецьк, МФО 334851, ЕДРПОУ 32965615).

Ознайомлення з об'єктом та кінцевий термін прийняття заявок на участь в аукціоні по 21.12.2012р. до 12.00. Аукціон відбудеться за адресою: м. Донецьк, б. Шевченка, 31.

Телефон для довідок (062) 388-36-37. Інформація також розміщена на сайті біржі - utb.dn.ua

---

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та керуючий санацією ВАТ "Точмаш", повідомляють про проведення аукціону з продажу активів ВАТ "Точмаш". На аукціон виставляються активи ВАТ "Точмаш", а саме: 1. Будівля складу моделі типу "Кісловодськ" літ. К-1, площа - 1941,1кв.м., 1983р., яка розташована за адресою: м. Донецьк, вул. Жмури, буд. 1е, початкова ціна продажу - 1 490 764,80грн. з ПДВ, гарантійний внесок - 149 076,48грн. 2. Будівля складу моделі типу "Кісловодськ" літ. 2К-1, площа - 921,8кв.м., 1983р., яка розташована за адресою: м. Донецьк, вул. Жмури, буд. 1в, початкова ціна продажу - 707 942,40грн. з ПДВ, гарантійний внесок - 70 794,24грн. 3. Будівля складу моделі типу "Кісловодськ" літ. 3К-1, площа - 898,1кв.м., 1983р., яка розташована за адресою: м. Донецьк, вул. Жмури, буд. 1д, початкова ціна продажу - 689 740,80грн. з ПДВ, гарантійний внесок - 68 974,08грн. 4. Будівля побутових приміщень корпусу 202 літ. Н-4, площа - 4870,4кв.м., 1983р., яка розташована за адресою: м. Донецьк, вул. Жмури, буд. 1б, початкова ціна продажу - 6 362 334,58грн. з ПДВ, гарантійний внесок - 636 233,46грн. 5. Будівля побутових приміщень цеху №11 літ. 2Б-4, площа - 1924,6кв.м., 1945р., яка розташована за адресою: м. Донецьк, вул. Жмури, буд. 1, початкова ціна продажу - 2 514 156,78грн. з ПДВ, гарантійний внесок - 251 415,68грн. 6. Будівля прохідної центральної літ. И-1, площа - 390,8кв.м., 1945р., яка розташована за адресою: м. Донецьк, вул. Жмури, буд. 1ж, початкова ціна продажу - 540 240,00грн. з ПДВ, гарантійний внесок - 54 024,00грн. З додатковою інформацією для покупців, технічними характеристиками активів, що виставляються на аукціон, можна ознайомитись у організатора аукціону. Гарантійний внесок у розмірі 10% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу - 17,00грн. перераховуються на р/р 26005709162704 в ПАТ "Райффайзен Банк Аваль" м. Києва, МФО 380805, ОКПО 26252727, Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі у аукціоні необхідно надати письмову заяву організатору аукціону - Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, за адресою: 83001, м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 27 календарних днів з дати публікації в газеті до 13-00 03 січня 2013р. Аукціон відбудеться після 30 календарних днів з дня публікації інформації 09 січня 2013р. об 11.00 год. на Донецькій філії товарної біржі "ІННЕКС" за адресою: м. Донецьк, вул. Ходаковського, 5. Переможець аукціону на підставі затвердженого протоколу аукціону укладає договір купівлі-продажу з керуючим санацією ВАТ "Точмаш". Довідки за телефонами: (062)304-37-21, 304-77-83 та 050-35-27-113. Ознайомитися з майном ВАТ "Точмаш", яке виставляється на аукціон можна на ВАТ "Точмаш" за адресою: м. Донецьк, вул. Жмури, 1, з 9-00 години до 16-00 години.

Постановою Господарського суду Харківської області (Держпром, 8-й під'їзд, майдан Свободи, 5, м. Харків, 61022) від 20.11.2012р. по справі № 5023/5041/12 згідно ст. 52, Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом" визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру Приватного підприємства "VIP - M", код ЄДРПОУ 32675214, адреса: вул. Шевченка, 24, м. Харків, 61013. Ліквідатором призначено ініціюючого кредитора ТОВ "КУБ-ГАЗ" (код ЄДРПОУ 30694895) в особі Сисоєва Є.О. Адреса: вул. К.Маркса, 8, м. Луганськ, 91055.

Для складання реєстру вимог кредиторів, заяви з кредиторськими вимогами до банкрута приймаються протягом 30 днів після публікації оголошення.

Продається майно ВАТ "Новосанжарський шкіряний завод" (смт Нові Санжари, вул. Чкалова, 11-б), а саме нежитлові будівлі:

- виробничого цеху - 95 232,00 грн.;
- гаражу - 23 101,44 грн.;
- цеху по згонці вовни - 80 896,00 грн.;
- станції очистки - 60 416,00 грн,;
- матеріального складу - 18 104,32 грн.;
- обробного цеху - 176 046,10 грн.;
- та інші нежитлові будівлі підприємства.

Розглядаються пропозиції, складені у письмовій формі.

Інформація за телефонами: (050) 346-16-76, (066) 626-40-70, (05344) 3-17-94.
mayno_kompleks@mail.ru

Постановою господарського суду Дніпропетровської області у справі № 25/5005/9891/2012 від 28.11.2012 р. ТОВ "БИСЕМ" (код ЄДРПОУ 32987911, адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Комсомольська, буд. 56) було визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру у справі строком на три місяці, ліквідатором призначено ініціюючого кредитора ТОВ "ТЕРСІТ-ФІНАНС" (код ЄДРПОУ 37901205). У разі наявності грошових вимог до банкрута просимо всіх кредиторів у місячний строк з дати публікації цього оголошення надсилати відповідні заяви про визнання грошових вимог на адресу ліквідатора: 49000, м. Дніпропетровськ, пр. Кірова, буд. 107 Г. Вважати недійсними установчі документи, печатки та штампи ТОВ "БИСЕМ" (код ЄДРПОУ 32987911).

Миколаївський районний суд Львівської області викликає в судове засідання Мацьків Петра Петровича та Мацьків Миколу Петровича, останнє відоме місце проживання яких: вул. Шевченка, 48, с. Пісочна Миколаївського району Львівської області, як відповідачів по справі за позовом Мацьків Петра Григоровича про визнання особи такою, що втратила право користування жилим приміщенням.

Судове засідання відбудеться 17.12.2012 року о 10 год. 00 хв. у приміщенні Миколаївського районного суду Львівської області за адресою: 81600, Львівська область, м. Миколаїв, вул. І. Мазепи, 29, каб. 17.

У випадку чергової неявки в судове засідання, справа буде розглянута у відсутності відповідачів на підставі зібраних по справі доказів.

Постановою Господарського суду Вінницької області (21036, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) по справі № 15/49/2012/5003 від 13.11.2012 року фізичну-особу підприємця Мирончак Ольгу Сергіївну (вул. Пирогова, 117-А, м. Вінниця, ідентифікаційний номер 3032903248) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором у справі призначено арбітражного керуючого Слободяна Василя Миколайовича, 21036, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 23. Ліцензія АВ № 499110 від 29.12.2009 року.

Заяви кредиторів приймаються протягом 60 днів з дня публікації оголошення.

ПАРАД ПОРАД

№ 233 (5483) П'ЯТНИЦЯ, 7 ГРУДНЯ 2012

Сьогодні в Україні переважно хмарно, сніг, мокрий сніг, ожеледь. Вітер південно-східний, північно-західний, 7—12 м/с. Температура вночі — 3—7 градусів морозу, на півдні та сході — 0—2 тепла. Удень очікується 2—4 морозу, у східному регіоні — плюс 4—6 градусів, на півдні й у Криму — 1—3 тепла.

ЦЬОГО ДНЯ, 7 ГРУДНЯ

■ **1900.** Народилася визначна українська художниця, майстриня народного декоративного живопису, народний художник України Катерина Білокур. ■ **1934.** У СРСР скасовано карткову систему на хліб, борошно і крупу. ■ **1936.** Помер український письменник, майстер експресіоністичної новели Василь Стефаник. ■ **1986.** Київське «Динамо» обіграло московське з рахунком 2:1 і стало дванадцятиразовим чемпіоном СРСР (тренер — В. Лобановський). ■ **2000.** У Києві відбувся 19-й раунд українсько-російських переговорів щодо демаркації державного кордону. Найсуперечливішими були питання демаркації кордону на газоносному шельфі Азовського моря та визначення статусу Керченської протоки.

АСТРОПРОГНОЗ НА 10—16 ГРУДНЯ

Овни. Цього тижня відбудеться струс, який активізує вашу енергетику й поліпшить емоційний стан, що дасть вам змогу прийти в норму. Гарний час для виважених рішень і просування своїх ідей.
Сприятливі дні — 12, 14, 15
Несприятливі дні — 13

Тельці. Ви зможете скинути з себе зайвий вантаж, звільнитися від старих догм і відкрити новий світ. Цього тижня на вас чекає підвищення працездатності й приплив творчих сил.
Сприятливі дні — 11, 12
Несприятливі дні — 14

Близнюки. Продовжуйте просуватися вперед, розвивайте свою особистість, накопичуйте внутрішні сили, виявіть терпіння й витримку. Не все дається одразу, але бажаний успіх уже поруч.
Сприятливі дні — 13, 14, 16
Несприятливі дні — 12

Раки. Вас поглинуть домашні клопоти, але вони будуть приємними і не обтяжуватимуть вас. Вдалий час для благоустрою житла і створення затишку.
Сприятливі дні — 10, 11, 13
Несприятливі дні — 14

Леви. З кожним днем ви ставатимете дедалі впевненішими у власних силах. Відбиття цього ви зможете спостерігати і в поліпшенні свого матеріального становища, і в підвищенні стійкості при спілкуванні з людьми.
Сприятливі дні — 11, 13
Несприятливі дні — 10

Діви. У цей час у вас досить сильні творчі здібності, високий рівень енергетики, тому для вас практично немає складних завдань. Що б не відбувалося, ви зберігатимете спокій і рівновагу.
Сприятливі дні — 11, 12, 15
Несприятливі дні — 13

Терези. Величезний внутрішній порив може надихнути вас на початок нової діяльності, втілення своїх ідей і бажань у життя. Сміливо беріться за будь-які справи.
Сприятливі дні — 11, 12, 14
Несприятливі дні — 15

Скорпіони. Ви відчуєте приплив життєвих сил, і з кожним днем їх ставатиме дедалі більше. У вас можуть виникнути ідеї стосовно розвитку свого бізнесу, того, як просунутися на роботі або покращити обстановку вдома.
Сприятливі дні — 10, 11, 15
Несприятливі дні — 13

Стрільці. Цей час дасть вам змогу розкрити внутрішні сили, краще зрозуміти себе, свої прагнення й бажання. Активується творчий потенціал, і ваша енергія зможе знайти вихід.
Сприятливі дні — 12, 14
Несприятливі дні — 10

Козероги. Величезний потік життєвих сил, активізація розумових здібностей і творчі поривання не дадуть вам стояти на місці. Скиньте вантаж минулого і почніть рухатися вперед, жити й дихати на повні груди.
Сприятливі дні — 11, 14
Несприятливі дні — 16

Водолії. У вас можуть з'явитися ідеї стосовно того, що слід зробити, де знайти для цього необхідні кошти і як усе провернути. Ви будете багаті не тільки з творчої точки зору, а й із фінансової.
Сприятливі дні — 13, 14
Несприятливі дні — 16

Риби. Усидіти на місці ви просто не зможете. На вас чекає досить активний і жвавий тиждень, сповнений приємних моментів. Можливі: подорожі, поїздки, посиденьки з друзями, а також зміна діяльності.
Сприятливі дні — 11, 14
Несприятливі дні — 12

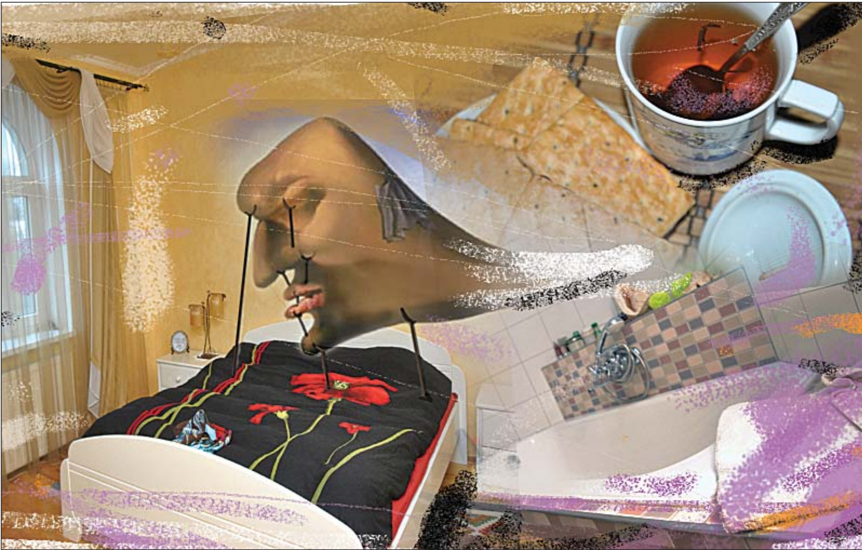
Щоб сон був міцним і здоровим

КОРИСНО ЗНАТИ

У кожного з нас є природне бажання виспатися за 7-8 годин, які можемо виділити на сон. Погодьтеся, що було б добре спати на кілька годин менше, а вранці почуватися бадьорим. Ось деякі секрети здорового сну.

➭ **Кімната.** Спальна кімната має бути максимально віддаленою від шумних місць та автомагістралей. Оздоблювати її слід у світлих тонах. Білий колір заспокоює і умиротворяє. Блакитний — навіює думки про небесні простори. Жовтий, помаранчевий та червоний краще використовувати як легкий акцент чи в приглушеному варіанті.

➭ **Ліжко.** На запитання, де його краще розташувати, відповість кішка. Запустіть її в кімнату та уважно слідкуйте, де вона влажеться. Саме на це місце сміливо ставте ліжко — воно найкраще. Якщо у вас подружнє ложе, то для зміцнення стосунків необхідно, щоб матрац був один, а не кілька окремі — символічно роз'єднують. Найкорисніший сон — на жорсткій пласкій поверхні і бажано без подушки.

➭ **Білизна.** Постільна білизна в ідеалі має бути виготовлена з натуральних тканин. З кольорової гами краще обрати білий чи кремовий. Спекотним літом ідеальнішого матеріалу за натуральний шовк не знайти — він гігроскопічний і дарує відчуття прохолоди. Для зимових холодних ночей підійде білизна, виготовлена з бязі.

➭ **Душ.** Перед сном добре прийняти теплий розслаблюючий душ чи ароматичну ванну. Вода змиває всю емоційну і фізичну втому, яка накопичилася за день. Корисно буде зробити теплу ванночку для втомлених ніг з екстрактами трав, а також масаж стоп.

➭ **Чай.** Не завадить випити чашку заспокійливого чаю за годину до сну. Найкраще — з валеріановим коренем, хмелем, квітами лаванди, апельсином, листям меліси чи м'яти. Щодо їжі, то востаннє ситно поїсти краще не менш ніж за 2—3 години до сну, оскільки з наповненим шлунком важко повноцінно виспатися.

➭ **Провітрювання.** Навіть якщо на вулиці лютий мороз, відкрийте кватирку на п'ять хвилин — і ваша спальня наповниться свіжим повітрям, від якого буде легше заснути. Оптимальна температура — 16—17°С. Сон при 20—25°С не дуже сприяє нічному відпочинку, як наслідок — розколюється голова і сняться кошмари. Проте, обираючи температуру, не забувайте, що уві сні найменше захищена голова. Недаремно ж наші пращури спали у нічних ковпаках.

➭ **Режим.** Намагайтеся щодня лягати в один і той самий час. Бажано, не пізніше 22 години.

Сюзанна КІРІНА.

У колажі Олексія КУСТОВСЬКОГО використані фото Ярослави ЧУХМАНЕНКО.

Сакура з бісеру

ДОСВІД

Окрім квітів на підвіконні, у зимову пору можна «вирощувати» й дерева... з бісеру. Собі або на подарунок, на щастя або ж на любов. Залежить від того, чим оздобити та що вкласти у свій витвір.

Отже, для початку підійде найпростіше з бісерних дерев — квітуча сакура. Робиться нескладно, результат вражаючий. Знадобиться різний за кольором та фактурою бісер, проволока різної товщини, жорсткі стрижні, флористична стрічка (або шовкові нитки), гіпс для «укорінення» дерева, декоративні камінці, горщик.

Нарізаємо багато шматочків проволоки довжиною по 25 сантиметрів. Нанизуємо п'ять рожевих бісеринок і скручуємо у петельку, відступивши 5—7 сантиметрів від краю проволоки. Далі на відстані 1 см робимо ще одну таку саму петельку і ще кілька. Загалом число має бути непарним. Лишаємо вільний кінець 5—7 сантиметрів.

Згинаємо проволоку на центральній петельці, кінці скручуємо між собою. Одна гілочка дерева готова. Всього їх треба зробити близько ста — саме так дерево виглядатиме пишно. Далі скручуємо гілочки поміж собою, робляче пучки з 10—12 гілок. І вже ці пучки збираємо на твердій основі. Твердою основою (стовбуром) може бути або спеціальна металева паличка для бісероплетіння, або що є під рукою (олівець, шпажка від шашлику). Саме навколо цього стовбура обмотуємо великі гілочки і надаємо форму дерева. На нижніх гілочках кілька петельок можна зробити зеленими.

Щоб стовбур мав красивий вигляд, обмотуємо його спеціальною флористичною стрічкою або ж шовковою ниткою. Дерево можна «висаджувати». Вибираємо ємність для декорації. Це може бути звичайна миска, чудернацька вазочка чи горщик. Наповнюємо ємність гіпсом (пластиліном, пластикою), декоруємо грунт камінцями (бусинками, ракушками). Фантазуйте! І результат садівничої праці перевершить сподівання.

Ксенія ЗАМОЖНА.

Фото автора.

САДІВНИКАМ НА ЗАМІТКУ

Струсіть сніг з дерев

На зміну вологому листопаду прийшов сніжний грудень, а разом з ним — і зимові клопоти для садівників.

■ Після сильних снігопадів бажано пройтися садом і струсити сніг з дерев. Особливу увагу слід приділити деревам із прищепами на кістякових гілках і молодим прищепленим рослинам.

■ Під час таких прогулянок огляньте ранки й місця обрізання гілок. У перший місяць зими їх бажано повторно змастити садовим варом, а великі зрізи — натуральною олійною фарбою.

■ Якщо на деревах залишилися ягоди чи плоди, які можуть стати притулком для шкідників і розсадником грибкових інфекцій, зніміть їх і знищть.

Місячний календар підказує:

10—11 грудня. Рекомендуються посів і пересаджування кімнатних рослин, полив, розпушування грунту й підживлення квітів.

12 грудня. Сприятливий день для розпушування грунту, внесення добрив і боротьби з надземними шкідниками.

13 грудня. Не рекомендуються посіви й пересаджування.

14—15 грудня. Вдалий період для посадки на насіння, розпушування грунту й боротьби з грунтовими шкідниками.

16 грудня. Не рекомендуються посіви й пересаджування.

Ілля ІВАНОВ.

Фотоетюд Тетяни ПЕТРОВСЬКОЇ.

Поради збирала Оксана КАЛУГІНА (oksana@golos.com.ua)

Над номером працювали: Іван ІЛЛЯШ, Олександр СУСЛЕНКО, Сергій ЛАВРЕНЮК.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Направлення матеріалів для друку в газеті є наданням згоди автора на обробку його персональних даних.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси та передплатна ціна на 2012 рік

Для фізичних осіб:
40224 — 10 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 8 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 30 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 100000.

Друк: ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15 www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 27613

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

